

Arrest

nr. 283 154 van 13 januari 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. HINNEKENS
Louis Pasteurlaan 24
8500 KORTRIJK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 28 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat K. HINNEKENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 9 september 2020 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 9 september 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 10 november 2020 werd de heer R. BOSSUYT als voogd aangesteld door de Dienst Voogdij. De voogdij eindigde van rechtswege op 20 augustus 2022.

1.2. Op 28 juli 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 1 augustus 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 09/09/2020
Overdracht CGVS: 03/03/2021*

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 24 februari 2022 van 14.15 uur tot 18.00 uur. U werd bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is. Uw voogd, Dhr. Rik Bossuyt en uw advocaat, meester Koenraad Hinnekens, waren gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Afghaans staatsburger en bent u Pasjtoen. U bent afkomstig van het dorp Watapur in het district Watapur, in de provincie Kunar. U bent niet naar school geweest en u ging naar de madrassa.

Uw vader werkte voor de lokale politie in het districtshuis van Watapur. Ongeveer vijf maanden voor uw vertrek ontving uw vader een dreigbrief van de taliban waarin geëist werd dat hij moest stoppen met zijn werk en dat hij zich bij de taliban moest aansluiten. Indien hij zich niet bij de taliban zou aansluiten, zou hij gedood worden. Twee of drie weken nadien ontving uw familie een tweede dreigbrief, die aan u gericht was. Er stond dat u, als zoon van uw vader, zich bij de taliban moest aansluiten. Indien u dit niet zou doen zou uw vader gedood worden en zou u ontvoerd worden. Een maand of anderhalve maand later, drie maanden voor uw vertrek uit Afghanistan, werd uw vader gedood door een landmijn.

Twee of drie maanden nadien viel de taliban uw huis binnen en werd u door hen meegenomen naar een onbekende plaats. U werd drie dagen door hen vastgehouden. Tijdens de vierde nacht werd u bevrijd door soldaten en werd u naar het districtscentrum gebracht. Uw maternale oom haalde u op van het districtscentrum en bracht u naar huis. Uw oom en uw schoonbroer besloten dat het beter was om u weg te sturen en u verliet Afghanistan via de provinciale hoofdstad, Nangarhar, Kaboel en Nimruz. U verliet Afghanistan ongeveer twee jaar voor uw aankomst in België.

Na uw vertrek zijn de taliban nog twee keer naar uw moeder gegaan om naar u te vragen, maar uw moeder zei dat ze geen nieuws had.

U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België. U kwam in België aan op 9 september 2020 en u diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw taskara, twee badges van uw vader, zeven foto's van uw vader tijdens zijn tewerkstelling, drie dreigbrieven, een brief van uw moeder gericht aan het hoofd van het district van Watapur, waarin zij het over de dood van haar man heeft en een verzendingsbewijs uit Afghanistan.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. U bent er immers niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u Afghanistan bent ontvlucht omwille van de door u voorgehouden problemen met de taliban.

In de eerste plaats dient opgemerkt dat u incoherente en weinig aannemelijke verklaringen aflegt over de tewerkstelling van uw vader en jullie problemen met de taliban.

Zo legt u opmerkelijke verklaringen af over de dreigbrieven die uw vader zou hebben ontvangen. U bleek niet in staat om de dreigbrieven van de overige door u neergelegde documenten te onderscheiden (CGVS, p. 15 en p. 24). Dat u dreigbrieven van de taliban niet van een brief van uw moeder kan onderscheiden, roept vragen op. Ook van iemand die ongeletterd is kan verwacht worden dat dergelijke documenten van andere documenten onderscheiden kunnen worden, gezien de impact die deze brieven op uw familie hebben gehad. Ook de inhoud van de dreigbrieven komt niet overeen met uw verklaringen hieromtrent. Waar in, volgens de informatie die in de brief staat, de eerste dreigbrief te lezen staat dat uw vader samen met de Amerikaanse troepen in het militair kamp van Watapur werkte (zie vertaling dreigbrief), verklaarde u dat uw vader in het districtshuis van Watapur werkte (CGVS, p. 11). Waar in diezelfde brief te lezen staat dat uw vader verschillende keren door de taliban gewaarschuwd is, zegt u dat u niet van eerdere problemen met de taliban weet (CGVS, p. 14). Gevraagd naar de inhoud van de eerste dreigbrief, verklaart u dat er geschreven staat dat uw vader moest stoppen met zijn werk en zich bij de taliban aansluiten en dat hij gedood zou worden indien hij zich niet bij hen zou aansluiten (CGVS, p. 15). Dat uw vader zich bij de taliban moest aansluiten, wordt echter niet vermeld in de brief (zie vertaling documenten).

In de dreigbrief die volgens de informatie in de brief na deze brief is opgesteld, staat te lezen dat uw vader zich enkele dagen verstopte nadat hij de eerste dreigbrief had ontvangen (zie vertaling dreigbrief). Gevraagd naar de reactie van uw vader op de eerste brief, zegt u louter dat hij heel triest was en ongerust. Gevraagd of uw vader iets veranderd heeft in zijn gedrag, zegt u dat hij zijn gedrag niet veranderde maar dat hij het huis bewaakte om zijn kinderen te beschermen (CGVS, p. 15). Dat u kennelijk niet op de hoogte bent dat uw vader zich enkele dagen verstopte na het ontvangen van de brief, roept vragen op. Wanneer u gevraagd wordt naar de inhoud van de tweede dreigbrief, verklaart u dat de brief aan u was gericht en dat er stond dat u, als zoon van uw vader, zich bij de taliban moest aansluiten. Indien u dit niet zou doen zou uw vader gedood worden en zou u ontvoerd worden (CGVS, p. 16). Niets van dit alles staat echter te lezen in de brief. De brief is aan uw vader gericht en is een waarschuwing voor uw vader. Er staat verder in te lezen dat zijn kinderen zullen ontvoerd worden (zie vertaling document). Dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van de door u neergelegde dreigbrieven, is opmerkelijk.

Voorts legt u bijzonder oppervlakkige en vage verklaringen af over het werk van uw vader. Gevraagd om te vertellen over het werk van uw vader, komt u niet verder dan te stellen dat hij voor de lokale politie werkte, dat hij uw dorp moest beschermen en dat hij een grijs uniform had (CGVS, p. 10-11). U verklaart dat uw vader u na het ontvangen van de eerste dreigbrief zei dat hij in het districtscentrum werkte en dat u dat aan niemand mocht vertellen (CGVS, p. 11). Wat uw vader deed kan u niet preciseren, u verklaart dat hij waarschijnlijk het districtshuis beschermde (CGVS, p. 11). U weet niet of uw vader nog ergens anders werkte dan het districtshuis (CGVS, p. 11). Verder verklaart u dat uw vader al sinds uw geboorte bij de lokale politie is (CGVS, p. 9). Wat betreft de veiligheidssituatie in uw dorp verklaart u dat de taliban constant aan het vechten waren en het districtshuis aanvielen. Zij viseerden mensen die voor de overheid werkten en ontvoerden hun zonen (CGVS, p. 11). Uw vader wandelde echter te voet van en naar het districtshuis, dat op drie minuten van uw huis lag, in zijn uniform (CGVS, p. 11). Wanneer u gevraagd wordt of uw vader voordien al problemen met de taliban had gehad, zegt u dat niet oud genoeg was om dat te weten (CGVS, p. 14). U gevraagd waarom de taliban uw vader voordien niet viseerde, zegt u dat u het niet weet en dat hij waarschijnlijk problemen had maar dat u er niet van weet (CGVS, p. 14). Uw gebrek aan kennis over het werk van uw vader en zijn problemen met de taliban is opvallend, te meer daar uw eigen problemen hier het rechtstreeks gevolg van zijn en daar u nog steeds contact hebt met uw familie in Afghanistan, en aldus de mogelijkheid hebt om hier meer over te weten te komen. Bovendien houdt het weinig steek dat uw vader u enerzijds vroeg om zijn job stil te houden, maar anderzijds wel in zijn uniform van en naar het districtshuis wandelde, dat op drie minuten van uw huis lag (CGVS, p. 5).

Daarenboven kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij het gedrag van uw vader. U verklaart dat uw vader de eerste dreigbrief negeerde en bleef werken (CGVS, p. 9). Uw vader hield de wacht thuis in zijn uniform zodat niemand zijn kinderen iets kon aandoen (CGVS, p. 9).

Dat uw vader, een ervaren politieagent, een dergelijke bedreiging negeert en zich vervolgens in een uiterst zichtbare en kwetsbare positie plaatst en hiermee ook zijn huisgenoten in gevaar brengt, is weinig aannemelijk.

Daarnaast legt u incoherente en vage verklaringen af over de dood van uw vader. Zo verklaart u bij uw registratie bij Bureau MINTEH dat uw vader is omgekomen bij een gevecht door de taliban (Fiche niet-begeleide minderjarige, "motief voor de immigratie naar België"). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u dat uw vader is omgekomen door een landmijn toen hij terugkeerde van een checkpost (CGVS, p. 7). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, herhaalt u louter dat uw vader gestorven is door een landmijn (CGVS, p. 17). U weet niet of uw vader naar het ziekenhuis is gebracht (CGVS, p. 7), of hij ter plaatse is gestorven of ergens anders (CGVS, p. 7), of wie de andere mensen waren die ook gewond raakten bij dit incident (CGVS, p. 7). Uw incoherente en oppervlakkige verklaringen vallen niet te rijmen met de door u voorgehouden impact van deze gebeurtenis en doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder weten uw verklaringen over uw ontvoering door de taliban niet te overtuigen. U verklaart dat u drie dagen vastgehouden werd op een onbekende plaats (CGVS, p. 10). Tijdens uw onderhoud op de DVZ verklaarde u dat u samen met enkele andere jongens een opleiding kreeg (Vragenlijst CGVS, punt 5). Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaart u initieel dat u lessen in bomtechnieken kreeg en dat ze jullie verdere training over gevechten wilden geven (CGVS, p. 18). Echter, wanneer u specifiek bevraagd wordt over wat u concreet op de eerste, tweede en de derde dag hebt gedaan, komt u niet verder dan telkens te herhalen dat de talibanleden u zeiden dat u hen moest gehoorzamen en dat u moest vechten tegen de ongelovigen (CGVS, p. 19, p. 20 en p. 22). Gevraagd wat u er geleerd hebt, zegt u louter dat ze jullie zeiden om hun pad te volgen en dat ze jullie alles zouden tonen (CGVS, p. 21). Gevraagd naar de lessen bomtechniek, zegt u dat ze jullie gingen leren hoe je bommen moet plaatsen op verschillende plaatsen (CGVS, p. 21). U bleek geen lessen te hebben gehad (CGVS, p. 21). Gevraagd naar de jongens met wie u opgesloten zat, weet u enkel te vertellen dat hun vaders voor de overheid werkten en dat hun namen R., K., B. waren (CGVS, p. 20). U weet verder niets over hen omdat mensen bang waren om hun problemen aan anderen te vertellen (CGVS, p. 20). Dergelijke incoherente en vage verklaringen zijn maar weinig doorleefd of overtuigend.

De door u beschreven handelswijze van de taliban is bovendien weinig plausibel. Zo is het opmerkelijk dat de taliban uitgerekend de zoon van een politieagent, die ze zelf twee of drie maanden voordien gedood hebben, per se in hun rangen wou. Voorts blijkt uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf en de EUAA Country Guidance van april 2022) dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig.

Tot slot is het opvallend dat uw familie nog steeds in Watapur woont, zonder enige problemen (CGVS, p. 12). U verklaart louter dat de taliban twee keer naar u is komen vragen en dat uw moeder zei dat ze geen nieuws had (CGVS, p. 24). Gevraagd of één van uw ooms ooit problemen met de taliban hebben gehad, zegt u vaagweg dat een persoon andere mensen niet over zijn problemen vertelt (CGVS, p. 23). Dat uw familie ondanks uw verdwijning en ondanks de expliciete vermelding in één van de dreigbrieven die u neerlegt, nl. dat de familie van I., uw vader, achter de aanval van de overheid zat waardoor u bevrijd werd (zie vertaling documenten), schijnbaar zonder enige problemen in uw dorp verblijft is hoogst opmerkelijk en is een bijkomende indicatie voor de ongeloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Gezien deze vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen met de taliban.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Uw taskara staft uw identiteit en herkomst, die niet onmiddellijk ter discussie staat.

De werkbadges die u neerlegt betreffen kopieën waarvan de authenticiteit onmogelijk nagegaan kan worden. Op basis van de foto's van uw vader kan de identiteit van de afgebeelde persoon en de omstandigheden waarin deze foto's genomen werden onmogelijk nagegaan worden. De dreigbrieven werden reeds hierboven besproken en kunnen geenszins uw verklaringen staven. De brief van uw moeder betreft een handgeschreven document met een gesolliciteerd en subjectief karakter, waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. Het verzendingsbewijs toont louter aan dat u documenten uit Afghanistan ontving.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security

Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden

en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een

hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of

vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48, 48/3, 48/4, 48/5, 49 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- De motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker voert vooreerst een uitgebreid theoretisch betoog omtrent de aangevoerde schendingen.

Verzoeker gaat vervolgens in op de vrees die verzoeker ervaart vanwege zijn verblijf in Europa:

“De EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022 wordt niet echt goed geïnterpreteerd door het CGVS, zoals verder aangegeven wordt. Slechts één bron spreekt er over dat het over gezagdragers zou moeten gaan.

Verzoekende partij is een persoon die als minderjarige naar het Westen is getrokken en in België school heeft gelopen zodat hij gelet op diens schoolplicht en naar school gaan minstens geacht wordt te zijn ondergedompeld in de Westerse waarden en cultuur, hetgeen iets anders is dan een louter passief verblijf in het Westen gedurende een bepaalde periode. De schoolplicht reeds zeer geruime tijd onderdeel van de Belgische wetgeving en het bestaan in België kan het CGVS niet ontgaan zijn. Deze gegevens kunnen aan het C.G.V.S. niet ontgaan zijn (verhoor p. 4), te meer daar de protection officer verzoekende partij heeft gefeliciteerd met diens kennis van de Nederlands taal.

Verder heeft hij in het kader van diens opleiding gearbeid in de horeca en heeft hij als student aan de slag geweest, en werd hij zelfs in die mate gewaardeerd dat hij éénmaal meerderjarig een vast arbeidscontract werd aangeboden, hetgeen een duidelijk bewijs vormt voor de integratie in deze westerse samenleving.

Wanneer met reeds in 2018 vertrekt uit Afghanistan, richting het Westen dan lijkt het zo te zijn dat daarmee niet beoogd wordt om te gaan werken in het Westen, in die zin kan het motief dat men naar het Westen gaat om te werken toch in alle redelijkheid niet weerhouden worden.

Een aantal bronnen tonende vrees voor terugkeer als "afvallige moslim", of anders gesteld verwesterste persoon kennelijk aan, daar waar een verzoekende partij toch niet terug dient te keren teneinde daarvan de gevolgen te moeten ondergaan

In een interview verspreid door onder meer de internetkrant van de ORF, heeft een verantwoordelijke van de Taliban, alsdan blijkbaar de echte intenties niet verhelend, gesteld dat elke Afghaan vermog te terug maar zal vervolgd worden (Taliban-Sprecher versichert Rücknahme straffälliger Afghanen, 30. Augustus 2021, te vinden op <https://orf.at/stories/3226774/> :)

„ Taliban-Sprecher Zabihullah Mujahid hat die Rücknahme nicht asylberechtigter und möglicherweise straffälliger Afghanen aus Österreich und Deutschland zugesichert. Im Interview mit der „Kronen Zeitung“ (Onlineausgabe) bejahte er eine entsprechende Frage. „Ja. Sie würden einem Gericht vorgestellt werden. Das Gericht muss entscheiden, wie es mit ihnen weitergeht“, sagte Mujahid. 1996 bis 2001 regierten die Taliban in Afghanistan mit extrem strikter Auslegung der Scharia.“

In het Nederlands kan dit vertaald worden als "Taliban-woordvoerder Zabihullah Mujahid heeft beloofd Afghanen uit Oostenrijk en Duitsland terug te nemen die geen recht hebben op asiel en mogelijk delinquent zijn. In een interview met de "Kronen Zeitung" (online editie) beantwoordde hij een overeenkomstige vraag bevestigend. "Ja. Ze zouden worden voorgelegd aan een rechtbank. De rechtbank moet beslissen wat ze ermee doen," zei Mujahid. Van 1996 tot 2001 regeerde de Taliban Afghanistan met een uiterst strikte interpretatie van de sharia".

In het oorspronkelijk artikel van het Krone dagblad stond onder meer te lezen :

"Lassen Sie die reisewilligen Afghanen ziehen? Wir haben auf der einen Seite Leute, die illegal ausreisen wollen. Das ist nicht zulässig (..)Würde Ihre Regierung afghanische Staatsbürger, wenn sie in Deutschland und Österreich nicht asylberechtigt sind und vielleicht noch straffällig geworden sind, zurücknehmen?"

Ja. Sie würden einem Gericht vorgestellt werden. Das Gericht muss entscheiden, wie es mit ihnen weitergeht. (Shams Ul-Haq „Wir nehmen eure straffälligen Asylwerber zurück!" te vinden op <https://www.krone.at/2495862>)

In het Nederlands kan dit vertaald worden "Laat je de Afghanen die willen afreizen gaan? Aan de ene kant hebben we mensen die illegaal willen vertrekken. Dit is niet toegestaan (..) Zou uw regering Afghaanse burgers terugnemen als ze geen recht hebben op asiel in Duitsland en Oostenrijk en misschien delinquent zijn geworden?"

Ja. Ze zouden worden voorgelegd aan een rechtbank. De rechtbank moet beslissen hoe ze verder gaan. (Shams Ul-Haq "We nemen uw delinquente asielzoekers terug!"

Zoals uit de inhoud van het artikel blijkt dekt de titel van het artikel niet de gehele lading.

Dit interview verscheen oorspronkelijk in de Krone Zeitung van Oostenrijk en vond weerklank in vele betrouwbare media (GESPRÄCH MIT TALIBAN Interview der „Krone" fand weltweit Beachtung, te vinden op <https://www.krone.at/2497097>)

In hetzelfde artikel werd aangegeven dat alhoewel vele Afghanen door Westerse media misleid werden, het toch tot individuele berechting voor een rechtbank zou komen.

Uit de tekst zoals geciteerd blijkt duidelijk dat de vraag gesteld werd naar personen die illegaal het land verlaten hebben in het algemeen, waarbij evenwel sommigen zich hebben bezondigd aan het plegen van misdaden.

Het lijkt er op dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zetelend in een Kamer met 3 rechters, in een arrest al eerder naar aanleiding van een meervoudige asielaanvraag er een eerder deze interpretatie op nagehouden heeft wat betreft (RVV nr. 270 813 van 31 maart 2022.)

Deze krant is zeer goed verspreid in Oostenrijk. Men vindt onder meer in de toeristische streken dit van de ruime omgeving van Tirol dit dagblad terug in elke hotel en restaurant; en kan vergeleken worden met een krant zoals bij ons "Het Laatste nieuws.". Men vergeet daarbij niet dat deze informatie in de gehele wereld werd verspreid door ander buitenlandse kranten ondermeer in de USA.

Overeenkomstig Wikipedia is Zabihullah Mujahid ook te vinden als geschreven als Dhabih Alla een officiële centrale woordvoerder van Afghaanse Islamitische Emiraate of Afghanistan en vice minister van cultuur en informatie. Dit wordt bevestigd in ASO "Afghanistan Country Focus", van januari 2022; en door de secretaris generaal van de Verenigde Naties (UN Secretary General, "The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security", van 28 januari 2022, A/76/667-S/2022/64). Deze persoon wordt gezien als gematigd of hij formuleert minstens het Talibanstandpunt op een gematigde en voor de Westerse wereld aanvaardbare manier (cf. Wright, G., Afghanistan: Mysterious Taliban spokesman finally shows his face, BBC news, 17/8/2021 met commentaar Simpson, J. die voor BBC 2 belangrijke items behandelt in een weekoverzicht).

Het betreft hier duidelijk een gezaghebbende bron die toen en nog en als de woordvoerder is die het regeringsstandpunt weergeeft. Het betreft immers de onderminister voor cultuur en media..

In het verleden, in het oude regime was het al zo terugkeerders enorme negatief werden bejegend.

Volgens sommige internationale rapporten was er reeds sprake van vervolging om die reden. In die zin valt de mogelijkheid tot vervolging zeker niet volkomen uit de lucht.

Verwaltungsstreitsache eines Afghanische Staatsangehörigen, deskundigenverslag door Amnesty International Duitsland van 2 februari 2018, stelde in het verleden al voor op dat het behoorde Afghaanse asielzoekers terug te sturen in het algemeen en gaf ook aan dat het in het Westen verblijven en geacht verwesterd te zijn één van de redenen is omdat de Afghaanse asielzoeker niet kan teruggestuurd worden (p. p.17 en 69). In het algemeen werd een terugkeer in het algemeen al gezien als een schending van het non refoulement beginsel (p. 29 ; 30 37 Wie zelfs maar enigszins opvalt kan worden vervolgd door de Taliban (p. 16) of door de Taliban of regeringsvijandige groepen te worden gerekruteerd (p. 28). Zonder netwerk is het onmogelijk om ergens leefruimte te vinden of in zijn levensonderhoud te voldoen (p. 16; 52 57, 65). Wie het land verlaten heeft wordt soms gezien als misdadiger en als dusdanig berecht (p.65),. Wie uiteindelijk uit het Westen terugkeert uit het Westen is vatbaar voor repressie en aanvallen (p. 17,69), omdat hij er anders en Westerser uitziet (p.18). De situatie is uiteraard kennelijk verslechterd door de machtsgreep van de Taliban. Wat betreft de terugkeer uit het westen stelde een vroegere Guidelines (UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from Afghanistan, 30 August 2018, te vinden op : <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>) op p. 46 47 : "Individuals perceived as "westernized" There are reports of individuals who returned from Western countries having been threatened, tortured or killed by AGEs on the grounds that they were perceived to have adopted values associated with these countries, or they had become "foreigners" or that they were spies for or supported a Western country Returnees are reportedly often treated with suspicion by the local community as well as by State officials, leading to discrimination and isolation", zodat wie terugkeert uit het westen gezien wordt als buitenstaander met vijandige waarden of spionnen, voorwerp van vervolging door bevolking en overheid of minstens voorwerp van discriminatie en isolatie. Met andere woorden wie uit het Westen komt zal het minstens al te moeilijk krijgen om werk te vinden, huisvesting te vinden etc..

Dit is ook te vinden in andere bronnen (Stahlmann, F., berleben in Afghanistan?, maart 2017, Asylmagazin 3/2017, Abrufbar unter: https://www.nds.fluerat.org/wp-content/uploads/2017/03/AM17_3_U%CC%88berleben_in_Afghanistan_Stahlmann.pdf, p.80; United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR Richtlinien zur Feststellung des Internationalen Schutzbedarfs Afghanscher Asylsuchender, 19 april 2016, http://www.unhcr.org/dach/wp-content/uploads/sites/27/2017/04/AFG_042016.pdf, p.25; Refugee Support Network, After Return: documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan, april 2016,: <https://www.refugeesupportnetwork.org/resources/7>, p 28 ev;). Wie uit het westen komt wordt aanzien als rijk en is vatbaar voor ontvoering (Asylmagazin 3/2017, Stahlmann, F. berleben in Afghanistan?, maart 2017, : https://www.nds.fluerat.org/wp-content/uploads/2017/03/AM17_3_U%CC%88berleben_in

Afghanistan_Stahlmann.pdf, S.80 sowie Informationsbund Asyl und Migration, Adam Naber, Afghanistan: Gründe der Flucht und Sorgen jugendlicher Rückkehrer, Asylmagazin 102/2016, Februar 2016, http://www.asyl.net/fileadmin/user_upload/beitraege_asylmagazin/Beitraege_AM_2016/AM_16_lbeitrag_Naber.pdf, p. 7).

Hetgeen reeds in het verleden werd gerapporteerd geldt thans des te meer onder het Talibanregime, zoals thans geïnstalleerd.

De EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, verwijst op pagina 80 wanneer deze het heeft over een studie uit 2019 blijkbaar duidelijk over informatie uit het verleden, verder wordt ook in het begin van het rapport reeds gewezen op de onbetrouwbare rapportering uit Afghanistan en baseert men zich op het voormelde Easo document, waarvan men op de website van het CGVS vindt dat dit document niet meer van toepassing zou zijn.

Op deze verklaring werd door de diplomatieke vertegenwoordiger van het oude regime gereageerd met de duidelijke boodschap dat wie zou teruggestuurd worden terecht kon vrezen voor zijn leven. ° (Ghani,A. Botschafterin Bakhtari über Taliban-Regime: "Das sind Terroristen", Die Presse, 7/9/2021; Puls 24, POLITIK Benachrichtigungen, Afghanische Botschafterin gegen Anerkennung der Taliban 07/2021, ook te vinden in andere bronnen);-;Het is met ander woorden zo dat voormeld artikel niet alléén de wereldpers gehaald heeft, doch ook onthaald werd op commentaar met gezaghebbende bronnen zoals diplomaten. Er is aldus geen twijfel hoe één ander moet gelezen worden/

Wie thans in Afghanistan leeft moet elke verwijzing naar een vroeger leven met niet taliban conforme elementen wegwissen teneinde vervolging te vermijden (En Afghanistan, il faut brûler son passé pour protéger son avenir, human richt watch <https://www.hrw.org/fr/news/2022/03/01/en-afghanistan-il-faut-bruler-son-passe-pour-protéger-son-avenir>). Wie uit het westen komt zal dus al als te zeer verdacht voorkomen, omdat hij besmet is met hetgeen als het ware des duivels is.

Meer nog bepaalde elementen uit de oorspronkelijke verklaring werden zelfs zeer recentelijke herhaald, met name het element dat een aantal mensen blijkbaar in het buitenland in al te grote armoede leven.; (UNHCR - UN High Commissioner for Refugees: Afghanistan situation: Emergency preparedness and response in Iran; 22-28 February 2022, 8 March 2022, <https://www.ecoi.net/en/file/local/2069212/UNHCR+Iran+-t-Afghanistan+Situation+Update+-i-22-28+February..>

Ondertussen is het regime zeker en vast geen gemilderde Taliban-regime geworden een Taliban regime 2.0.; de harde islamitische lijn wordt zonder gevolgd; in die zin zijn de uitspraken van iemand die in het Westen werd beschouwd als een milder figuur zeker zeer ernstig genomen worden.

Het C.G.V.S geeft zelf aan in diens beslissing dat het niet evident is om voldoende informatie te verwerven, waardoor uiteraard het feit dat iets niet geapporteerd zijn een al te zwak argument is. De verenigde naties geen duidelijk aan dat het onmogelijk is om onvoldoende informatie te krijgen. Een andere vraag is of men personen uit het Westen effectief moet gaan repatriëren ten einde te kunnen vaststellen dat er een kennelijk probleem is. Wie uit aanpalende landen komt is uiteraard niet geacht verwesterd te zijn.

Het volstaat niet te stellen dat iets niet gerapporteerd is, denken wij maar bijvoorbeeld aan het zeer gekende voorbeeld van het Stalinregime waarbij Oekraïne, toen al graanschuur van Europa door het Sovjetregime werd verhongerd; wie niet rechtstreeks werd vervolgd kreeg te maken met de hongerdood of bestierf het bijna van de honger, gebeurtenis in de rest van de wereld niet gerapporteerd in eigentijdse bronnen

Op zichzelf is het feit dat de vader gewerkt heeft bij de politiediensten uiteraard een bijkomende risicofactor, dit los van de vraag of er al sprake was van de specifieke vervolgingsfeiten zoals ingeroepen door de verzoekende partij. Buiten een badge en dreigbrieven is er een diploma waaruit blijkt dat diens vader een politiescholing heeft gedaan, scholing waarbij blijkbaar buitenlandse special forces zijn betrokken, hetgeen niet weerlegd wordt in de bestreden beslissing.

Thans wordt juist afgerekend met een aantal vijanden uit het verleden of relictten daarvan. In de Afghaanse cultuur is een ongeveer meerderjarige mannelijke afstammeling de steltverteger van diens vader, hetgeen niet echt gebeurt met jongere kinderen of personen van het vrouwelijke geslacht (cf. En Afghanistan, il faut brûler son passé pour protéger son avenir, human richt watch

<https://www.hrw.org/fr/news/2022/03/01/en-afghanistan-il-faut-bruler-son-passe-pour-protégerson-avenir>
)

Umala meld dat familieleden van wie werkzaam was bij de overheid vatbaar voor vervolging door de nieuwe "defacto-overheid. worden door UNAMA - UN Assistance Mission in Afghanistan: Human rights in Afghanistan; 15 August 2021 - 15 June 2022, July 2022 <https://www.ecoi.net/en/file/local/2075723/unama-human-rights-in-afghanistan-report-mne-2022-english.pdf>, p. 15)

Dit versterkt nog het voorgaande element nu het iemand betreft die uit klauwen van het regime tracht te blijven omwille van zowel diens eigen motieven de gedwongen rekrutering als het vallen van diens vader in de strijd tegen de Taliban; hij heeft met andere woorden zich actief gekeerd tegen het regime. Er zijn minsten voldoende aanwijzingen in die richting.

Nog meer in het algemeen zijn er algemene elementen die beletten dat de verzoekende partij kan terugkeren naar het land van herkomst.

De verenigde naties stelde dat alhoewel de sociaal economische situatie, die inderdaad al te verschrikkelijk is, wellicht camouflerend kan weken er kennelijk zeer sterke schending van mensenrechten zijn, waarbij de overheid willekeurig zonder respect voor enige rechtstaat, rechterlijk macht, gedane beloften of normale actoren binnen een maatschappij zoals journalisten, mensenrechtenorganisaties- en activisten of in het algemeen al wie objectieve informatie op het terrein kan verschaffen, doof en blind maakt of al te veel letterlijk op meer efficiënte manier definitief uitgeschakeld (eigen samenvatting) :

UNHCR - UN High Commissioner for Refugees: Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan, February 2022 , <https://www.ecoi.net/en/file/local/2067833/61d851cd4.pdf>)

Het UNHR stelt letterlijk :

"Given current uncertainties including disregard for the rule of law, the fear and uncertainties related to authoritarian governance, and the lack of comprehensive information about the human rights situation in Afghanistan (...), in UNHCR's assessment it is not currently possible to issue comprehensive guidance on the international protection needs of people fleeing Afghanistan. While UNHCR considers that in many cases it will be possible to establish, based on the profile of the applicant and the evidence available to date about the situation in Afghanistan, that the applicant is a refugee within the terms of the 1951 Convention, the reverse does not hold true. UNHCR considers that presently it is not possible to determine with the requisite degree of certainty that an Afghan asylumseeker is not in need of international refugee protection. For this reason, UNHCR calls on States to suspend the issuance of decisions to individual applicants in all cases where it cannot be determined that the person in question is a refugee within the meaning of the 1951 Convention. The suspension should remain in place until such time as the situation in Afghanistan has stabilized and reliable information about the security and human rights situation is available to make a full assessment of the need to grant refugee status to individual applicants, en voegt eraan toe dat ander statuten pas veel later kunnen beoordeeld worden nu de asielzoeker in principe recht heeft op het beste statuut namelijk het vluchtelingenstatuut :

"In countries of asylum where the rights attached to refugee status are more comprehensive than the rights attached to other forms of international protection, UNHCR recommends the suspension of all decisions other than grants of refugee status, unless beneficiaries of other forms of international protection are able to lodge a claim for full refugee status once the situation in Afghanistan has sufficiently stabilized and the necessary information is available to make informed decisions on the need for international refugee protection"

Verder wordt gedwongen terugkeer volledig afgeraden :

"As the situation in Afghanistan is volatile and may remain uncertain for some time to come, coupled with a large-scale humanitarian emergency in the country, UNHCR continues to call on States to suspend the forcible return of nationals and former habitual residents of Afghanistan, including those who have had their asylum claims rejected. The bar on forcible return serves as a minimum standard and needs to remain in place until such time as the security, rule of law, and human rights situation in Afghanistan has significantly improved to permit a safe and dignified return of those determined not to be in need of international protection" (UNHCR - UN High Commissioner for Refugees: Guidance Note on the

In het Nederlands vertaald geeft de Verenigde Naties dus aan :

Gezien de huidige onzekerheden, waaronder minachting voor de rechtsstaat, de angst en onzekerheden in verband met autoritair bestuur en het gebrek aan uitgebreide informatie over de mensenrechtensituatie in Afghanistan (...), is het naar de mening van UNHCR momenteel niet mogelijk om uitgebreide richtsnoeren uit te vaardigen over de internationale beschermingsbehoeften van mensen die Afghanistan ontvluchten. Hoewel UNHCR van mening is dat het in veel gevallen mogelijk zal zijn om op basis van het profiel van de verzoeker en het tot nu toe beschikbare bewijsmateriaal over de situatie in Afghanistan vast te stellen dat de verzoeker een vluchteling is in de zin van het Verdrag van 1951, geldt het omgekeerde niet. UNHCR is van mening dat het momenteel niet mogelijk is om met de vereiste mate van zekerheid vast te stellen dat een Afghaanse asielzoeker geen internationale vluchtelingenbescherming nodig heeft. Om deze reden roept UNCHR staten op om de afgifte van beslissingen aan individuele verzoekers op te schorten in alle gevallen waarin niet kan worden vastgesteld dat de persoon in kwestie een vluchteling is in de zin van het Verdrag van 1951. De opschorting moet van kracht blijven totdat de situatie in Afghanistan is gestabiliseerd en betrouwbare informatie over de veiligheids- en mensenrechtensituatie beschikbaar is om een volledige beoordeling te maken van de noodzaak om individuele aanvragers de vluchtelingenstatus toe te kennen (...). In landen waar asiel aangevraagd wordt en waar de aan de vluchtelingenstatus verbonden rechten ruimer zijn dan de rechten die aan andere vormen van internationale bescherming zijn verbonden, beveelt UNCHR aan alle andere beslissingen dan de toekenning van de vluchtelingenstatus op te schorten, tenzij personen die andere vormen van internationale bescherming genieten, een verzoek om volledige vluchtelingenstatus kunnen indienen zodra de situatie in Afghanistan voldoende is gestabiliseerd en de nodige informatie beschikbaar is om met kennis van zaken beslissingen te nemen over de behoefte aan internationale vluchtelingenbescherming (...) Aangezien de situatie in Afghanistan instabiel is en nog enige tijd onzeker kan blijven, in combinatie met een grootschalige humanitaire noodsituatie in het land, blijft UNHCR staten oproepen om de gedwongen terugkeer van onderdanen en voormalige gewone inwoners van Afghanistan op te schorten, inclusief degenen van wie hun asielaanvraag is afgewezen. Het verbod op gedwongen terugkeer dient als minimumnorm en moet van kracht blijven totdat de veiligheids-, rechtsstaat- en mensenrechtensituatie in Afghanistan aanzienlijk is verbeterd om een veilige en waardige terugkeer mogelijk te maken van degenen die vastbesloten zijn geen internationale bescherming nodig te hebben.

Het is onbegrijpelijk dat het CGVS geen rekening met dit standpunt heeft gehouden en er geen motivering dienaangaande is opgenomen in de bestreden beslissing. Voor zover nodig wordt dit ook als nieuw stuk ingeroepen in het kader van de rechten van de verdediging en wordt aangegeven dat dit een document is die determinerend is voor de asielaanvraag

Naar aanleiding van één jaar machtsovername werden in diverse media aangegeven dat er geen sprake is van mildering van het regime en dat voormelde kennelijke gebreken nog steeds aan de orde zijn (zie bijvoorbeeld : De Greef, J. ANALYSE Eén jaar na de val van Kaboel: hoe gaat het leven in Afghanistan onder "Taliban 2.0"?, VRT NWS, 14/08/2022) Eigenaardig genoeg vindt het CGVS het niet nodig om enige commentaar te geven op toch een gezaghebbende bron Dat het regime dus zou gemilderd zijn daarvan is niets meer te merken."

Voorts gaat verzoeker in op de overige motieven in de bestreden beslissing omtrent de vluchtelingenstatus:

"De protection officer dient niet uit te gaan van zijn eigen verwachtingen terwijl het in de gegeven context niet onaannemelijk is dat de feiten zich voordeden zoals verzoeker releveerde. (RvV nr. 179.408 van 14 december 2016; RvV nr. 179 409 van 14 december 2016). Het aandragen met spijkers op laag water lijkt ter zake onafdoende de beslissing te schragen.

Bij de beoordeling van het asieldossier moet wel degelijk rekening gehouden te worden met het reële profiel van de asielzoeker zoals de echte leefwereld van de verzoekende partij, wanneer die niet zo stroken met de informatiebronnen RvV. nr. 78.755, van 3 april 2012). In principe dient men rekening te houden met het specifieke profiel van de verzoekende partij (RvV nr 16.056 dd. 18 September 2008).

Men dient voldoende rekening te houden met het feit dat een analfabeet en een niet analfabeet letterlijk in verschillende werelden leven, waarbij het totaal uit den boze is om onderstellingen die eventueel geldig zijn in de ene wereld dat ook in de andere wereld dienen te zijn.

In Van Dale wordt analfabeet als volgt gedefinieerd :

- *Iemand die niet kan lezen en schrijven*
- *Iemand die geheel onbekend is et enige (genoemde) kunst of wetenschap*

Het laatste verwijst naar analfabetisch dat een synoniem is met ongeletterd.

Soms wordt daaronder ook verstaan : "Een analfabeet is iemand die de vaardigheid in lezen, spellen en schrijven niet of niet in voldoende mate beheerst., waarbij het laatste deel dan eerder verwijst naar een laaggeletterd iemand h

Ton den Boon, Nederlands hoofdredacteur van de Dikke Van Dale, stelt bovendien in de officiële webstite van Van Dale, dat dit woord analfabeet figuurlijk (kan) gebruikt worden, ter aanduiding van iemand die door een gebrek aan kennis of vaardigheid niet in staat is deel te nemen aan de samenleving.

Soms wordt daaronder ook verstaan : "Een analfabeet is iemand die de vaardigheid in lezen, spellen en schrijven niet of niet in voldoende mate beheerst., waarbij het laatste deel dan eerder verwijst naar een laaggeletterd iemand h

Een functioneel analfabeet is iemand die in principe wel kan lezen en schrijven, maar daar zo weinig vertrouwen in heeft dat hij of zij niet deelneemt aan activiteiten waar taal een primaire rol speelt. (<https://www.encyclo.nl/lokaal/10137>), ook te vinden via [encycl.nl](https://www.encycl.nl). In die zin wordt duidelijk gemaakt dat het voldoende lezen en schrijven ook determinerend is voor hoe iemand functioneert in een maatschappij. In het Nederlands is de verzoekende partij thans ongeletterd in diens eigen taal nog steeds totaal analfabeet.

De bestreden beslissing neemt aan dat iemand die toen niet kon lezen en schrijven, en dit nog steeds niet kan in diens taal documenten kan lezen en herkennen, en bij een asielrelaas zal bouwen op beschreven documenten. Dit is totaal de wereld omdraaien en gaat er van uit dat voor iemand die totaal niet kan lezen en niet geletterd is zich niet zal gaan baseren op wat hij gezien en gehoord heeft en wat hem verteld is. De leefwereld van de verzoekende partij is beperkt tot hetgeen hem verteld is en wat hij zelf gehoord en gezien heeft.

De bestreden beslissing legt een al te hoge standard op; zelfs de veronderstelling dat een advocaat beslagen in vluchtelingenzaken noodzakelijk onderscheid zou moeten kunnen maken tussen documenten en een voor hem totaal onbekende taal, zou al een al te krasse onderstelling zijn, laat staan dit te gaan vergen van iemand die naast analfabeet te zijn, dan nog ongeletterd is in een andere betekenis Dit lijkt des te moeilijker als er geen dokumenten in zitten die uitgaan van een officiële overheid.

De betreden beslissing heeft een fundamentele tegenstijdigheid. Sommige documenten worden totaal niet aanvaardt omdat ze in strijd zouden zijn met wat mondeling wordt gesteld en anderzijds wordt hetgeen mondeling wordt gesteld omdat er documenten zijn. Verder wordt aangenomen dat er bijzondere procedurale maatregelen zijn dien dan hun weerslag niet zouden hebben op de inhoudelijke aspecten van een verhoor en de beoordeling ervan, hetgeen des te meer zou moeten gelden bij een analfabeet.

Het gaat niet op om wat anderen geschreven hebben zonder meer te vergelijken met hetgeen aan iemand mondeling is overgeleverd; dit wars van de vraag over welke informatie de schrijver beschikt op het moment van diens geschreven stuk en wars van de vraag of de informatie van de schrijver 100% adequaat is. Bepaalde elementen kunnen elkaar bovendien aanvullen.

Men diene voldoende rekening te houden met het feite dat men te maken heeft met een zeer jeugdig persoon, die op basis van wat hem mondeling overgeleverd heeft na een zwerftocht van meerdere jaren tot in België, om dan vervolgens ruime tijd in België te vertoeven. Op die wijze kunnen herinneren vervagen en hun scherpte verliezen. Te meer daar hij zelf niet de gelegenheid heeft om dokumenten te lezen. Diegene die hem nog een en ander verteld heeft diens moeder is bovendien nog ook analfabeet.

Verzoekende partij maakt in tegenstelling tot wat in de Westerse cultuur, die in essentie een geletterde cultuur is, eigenlijk geen onderscheid in de juiste bron waaruit informatie komt, voor hem is de bron waarin iets staat totaal irrelevant. Alles wat hij gehoord heeft is eigenlijk één pot nat, en het is irrelevant wat juist stond een dreigbrief, wat mondeling verteld heeft en dit ongeacht wie hem dit verteld heeft.

Hij kan enkel vertellen wat hij herinnert of meent te herinneren. In die zin kunnen alle verklaringen elkaar aanvullen zonder aan te vinken wat juist in welk stuk voorkomt..

De jeugdige leeftijd en diens persoonlijkheid, waaronder diens ongeletterdheid en het feit dat hij sterk getraumatiseerd in België toegekomen is, zorgen ervoor dat hij niet in staat is zeer nauwkeurige verklaringen af te leggen

De organisatie vluchtelingenwerk stelt in een nota onder meer in diens nota : "Afghanistan: juridische analyse beslissingen CGVS" dat het belang van de minderjarige dient te prevaleren.

3° Meer specifiek kan het volgende in het bijzonder worden gesteld in zake de weigeringsmotieven betreffende het vluchtelingenstatuut.

De bestreden beslissing houdt voor : Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, 52, a) of b) van de Vreemdelingenwet. U bent er immers niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u Afghanistan bent ontvlucht omwille van de door u voorgehouden problemen met de taliban.

In de eerste plaats dient opgemerkt dat u incoherente en weinig aannemelijke verklaringen aflegt over de tewerkstelling van uw vader en jullie problemen met de taliban.

"Zo legt u opmerkelijke verklaringen af over de dreigbrieven die uw vader zou hebben ontvangen. U bleek niet in staat om de dreigbrieven van de overige door u neergelegde documenten te onderscheiden (CGVS, p. 15 en p. 24). Dat u dreigbrieven van de taliban niet van een brief van uw moeder kan onderscheiden, roept vragen op. Ook van iemand die ongeletterd is kan verwacht worden dat dergelijke documenten van andere documenten onderscheiden kunnen worden, gezien de impact die deze brieven op uw familie hebben gehad. "

Verzoekende partij verwijst naar hetgeen reeds hierboven gesteld is.

Verzoekende partij is niet alléén ongeletterd maar in diens taal totaal analfabeet. Voor diens wereld waren documenten iets wat totaal buiten zijn wereld is gebleven en waarvan hij het belang en relevantie zeker niet evident zijn. Vanuit zijn perspectief is het zo dat hij eigenlijk die levenshouding heeft dat hij zich beroept op wat hem verteld is.

In dien zin heeft de verzoekende partij zonder meer de dokumenten naar het verhoor meegebracht.

Verzoekende partij is totaal alfabeet is net als diens moeder dat hij dokumenten niet kan onderscheiden lijkt het logisch gevolg van het feit dat hij in diens totaal alfabeet is. Er mag vanuit gegaan worden dat wie de dokumenten zelfs niet fysiek kan onderscheiden ook onderscheid gaat maken hetgeen in welk dokument staat en wat hem ergens verteld werd; alles werd hem mondeling verteld.

Welke informatie waar voorkomt of wanneer hem gereleveerd is eigenlijk voor hem totaal niet relevant.

Veel relevanter is dat al de verklaringen te samen genomen in beginsel elkaar aanvullen.

Dat wordt voorgehouden : " Ook de inhoud van de dreigbrieven komt niet overeen met uw verklaringen hieromtrent. Waar in, volgens de informatie die in de brief staat, de eerste dreigbrief te lezen staat dat uw vader samen met de Amerikaanse troepen in het militair kamp van Watapur werkte (zie vertaling dreigbrief), verklaarde u dat uw vader in het districtshuis van Watapur werkte (CGVS, p. 11). Waar in diezelfde briefte lezen staat dat uw vader verschillende keren door de taliban gewaarschuwd is, zegt u dat u niet van eerdere problemen met de taliban weet (CGVS, p. 14). Gevraagd naar de inhoud van de eerste dreigbrief, verklaart u dat er geschreven staat dat uw vader moest stoppen met zijn werk en zich bij de taliban aansluiten en dat hij gedood zou worden indien hij zich niet bij hen zou aansluiten (CGVS, p. 15). Dat uw vader zich bij de taliban moest aansluiten, wordt echter niet vermeld in de brief (zie vertaling documenten)."

Verzoekende partij diende het te doen met de mondelinge informatie en wat hem verteld werd. Dit is blijkbaar niet altijd 100% een getrouwe weergave van de inhoud daar het geschrevene een na vertelling van de inhoud zoals geïnterpreteerd door diegene die het hem diets maakt, daarbij is hij soms nog niet in staat om gewoon uit het geheugen de inhoud van de diverse bronnen uit elkaar te halen.

Het ligt niet in de aard van een vader om diens minderjarig kind op de hoogte te brengen van zo iets als gevaarlijk werk, de risico's hiervan of waarschuwingen van de Taliban. Volgens zijn herinnering is dit hem nooit verteld, noch door de vader noch door diegene die hem uiteindelijk vertelde wat in die dreigbrief zou staan. Uiteraard kan hij zelfs zo dit hem zou verteld zijn dit vergeten zijn.

Verzoekende partij kreeg pas zeer laattijdig te horen dat hij met de Amerikanen werkte, blijkbaar in een kamp in het district Watapur (° Watapur in Wikipedia), ergens in het centrum van het district, dat niet dient verward te worden met het specifieke districtshuis van het district Watapur in het district.

Dat wordt voorgehouden :

" In de dreigbrief die volgens de informatie in de brief na deze brief is opgesteld, staat te lezen dat uw vader zich enkele dagen verstopte nadat hij de eerste dreigbrief had ontvangen (zie vertaling dreigbrief). Gevraagd naar de reactie van uw vader op de eerste brief, zegt u louter dat hij heel triest was en ongerust, Gevraagd of uw vader iets veranderd heeft in zijn gedrag, zegt u dat hij zijn gedrag niet veranderde maar dat hij het huis bewaakte om zijn kinderen te beschermen (CGVS, p. 15). Dat u kennelijk niet op de hoogte bent dat uw vader zich enkele dagen verstopte na het ontvangen van de brief, roept vragen op. Wanneer u gevraagd wordt naar de inhoud van de tweede dreigbrief, verklaart u dat de brief aan u was gericht en dat er stond dat u, als zoon van uw vader, zich bij de taliban moest aansluiten. Indien u dit niet zou doen zou uw vader gedood worden en zou u ontvoerd worden (CGVS, p. 16). Niets van dit alles staat echter te lezen in de brief. De brief is aan uw vader gericht en is een waarschuwing voor uw vader. Er staat verder in te lezen dat zijn kinderen zullen ontvoerd worden (zie vertaling document). Dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van de door u neergelegde dreigbrieven, is opmerkelijk."

Er wordt verwezen naar hetgeen reeds hierboven gesteld werd in het algemeen en naar aanleiding van de eerste dreigbrief.

Na de eerste dreigbrief was de vader nog niet thuis, hetgeen strookt met de verklaring van verzoekende partij waar hij stelt dat de vader die hij dus niet thuis zag, zoals dat al gewoonlijk in recente tijden zo was.

Wanneer hij vader zag leek hij inderdaad triest en ongelukkig?

Naderhand, na de tweede dreigbrief, is hij het huis gaan bewaken, zij het dat dit meestal gebeurde te samen met collega's van hem en dat zij niet heel de tijd letterlijk voor het huis stonden. Zeker wanneer hij er alléén voor stond droeg hij geen uniform.

De vader kwam sporadisch eens naar huis. De inhoud van de brief was (ook) aan hem gericht in die zin dat hij nu zelf bedreigd werd, hetgeen niet mag verward worden met aan wie de brief aan hem specifiek zou gericht zijn. Impliciet- gelet op de betekenis in Afghanistan- staat er al te lezen dat hij zal ontvoerd meegenomen worden hetgeen al begrepen kan worden dat dit ook kan inhouden dat hij gedwongen zal ingelijfd worden zoals de Taliban hem later uitdrukkelijk hebben verteld. Als de vader niet wil ingaan op de eisen zal de zoon in diens plaats moeten gaan.

Voorts legt u bijzonder oppervlakkige en vage verklaringen af over het werk van uw vader. Gevraagd om te vertellen over het werk van uw vader, komt u niet verder dan te stellen dat hij voor de lokale politie werkte, dat hij uw dorp moest beschermen en dat hij een grijs uniform had (CGVS, p. 10-11). U verklaart dat uw vader u na het ontvangen van de eerste dreigbrief zei dat hij in het districtscentrum werkte en dat u dat aan niemand mocht vertellen (CGVS, p. 11). Wat uw vader deed kan u niet preciseren, u verklaart dat hij waarschijnlijk het districtshuis beschermde (CGVS, p. 11). U weet niet of uw vader nog ergens anders werkte dan het districtshuis (CGVS, p.11) Verder verklaart U dat Uw vader als sinds Uw geboorte bij de lokale politie is (CGVA, p. 9 Wat betreft de veiligheidssituatie in uw dorp verklaart u dat de taliban constant aan het vechten waren en het districtshuis aanvielen. Zij viseerden mensen die voor de overheid werkten en ontvoerden hun zonen (CGVS, p. 11). Uw vader wandelde echter te voet van en naar het districtshuis, dat op drie minuten van uw huis lag, in zijn uniform (CGVS, p. 11). Wanneer u gevraagd wordt of uw vader voordien al problemen met de taliban had gehad, zegt u dat niet oud genoeg was om dat te weten (CGVS, p. 14). U gevraagd waarom de taliban uw vader voordien niet viseerde, zegt u dat u het niet weet en dat hij waarschijnlijk problemen had maar dat u er niet van weet (CGVS, p. 14).

uw gebrek aan kennis over het werk van uw vader en zijn problemen met de taliban is opvallend, te meer daar uw eigen problemen hier het rechtstreeks gevolg van zijn en daar u nog steeds contact hebt met uw familie in Afghanistan, en aldus de mogelijkheid hebt om hier meer over te weten te komen. Bovendien houdt het weinig steek dat uw vader u enerzijds vroeg om zijn job stil te houden, maar anderzijds wel in zijn uniform van en naar het districtshuis wandelde, dat op drie minuten van uw huis lag (CGVS, p. 5)."

Het is zo dat de vader voorheen in rustiger wei degelijk van het districtshuis naar huis kon lopen in uniform, in rustiger tijden. Naarmate de strijd tegen de Taliban heviger werd en het gevaar groter werd is dat niet meer het geval geweest. Later, wanneer het risico vergroot werd door zijn vader verteld niets te vertellen over diens werk.

Verzoekende partij was nog zeer jong toen hij uit het land van herkomst vertrok, hetgeen er voor zorgt dat alsdan niet al te veel vragen stelt en het met de weinige informatie moet doen die hij krijgt.

Verzoekende partij stelt dat diens vader bijna nooit thuis was (verhoor p. 11)

Later is het zo dat hij in samenwerking met de Amerikanen in de strijd tegen de Taliban, steeds verder betrokken. Met dit gegeven werd er alsdan niet te koop gelopen. Verzoekende partij bleef lang in het ongewisse van diens functie en wist tot ongeveer het moment van diens dood niet dat hij effectief betrokken was in de strijd tegen de Taliban. Jongeren en zelfs de familie worden in Afghanistan al te vaak bijna totaal in het ongewisse gelaten over gevaarlijke zaken namelijk de juiste functie dus meer dan wat bewaken van het dorp of werken in het districtshuis ter bescherming ervan (verhoor p. 11), de aard van de operaties en zeker concrete operaties. Verzoekende partij stelt dat hij sliep op zijn werk op een aan hem niet gespecificeerde plaats Wat betreft dit laatste vallen die van nature in een geheimhoudingsplicht. Hij vermoed ten eerste dat aan diens moeder ook niet veel bijzonderheden werden verteld; wat er ook van zijn de moeder heeft hem niet veel bijzonderheden willen of kunnen vertellen. Hij heeft in ieder geval niet veel bijzonderheden gekregen. Verzoekende partij is ook afhankelijk van wat hem verteld wordt. Pas wanneer

Dat wordt voorgehouden : " Daarenboven kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij het gedrag van uw vader, U verklaart dat uw vader de eerste dreigbrief negeerde en bleef werken (CGVS, p. 9). uw vader hield de wacht thuis in zijn uniform zodat niemand zijn kinderen iets kon aandoen (CGVS,, p. 9). Dat uw vader, een ervaren politieagent, een dergelijke bedreiging negeert en zich vervolgens in een uiterst zichtbare en kwetsbare positie plaatst en hiermee ook zijn huisgenoten in gevaar brengt, is weinig aannemelijk"

Een mens neemt soms niet echt verantwoorde risico's bij het beschermen van diens huis. Net als bij de dieren wordt alles in het werk gesteld om het nest te beschermen. Dat men in paniek niet kiest voor de meest adequate bescherming is in die context op zichzelf zelfs niet onlogisch.

Dat wordt voorgehouden : "Daarnaast legt u incoherente en vage verklaringen af over de dood van uw vader. Zo verklaart u bij uw registratie bij Bureau MIN TEH dat uw vader is omgekomen bij een gevecht door de taliban (Fiche niet-begeleide minderjarige, "motief voor de immigratie naar België"). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u dat uw vader is omgekomen door een landmijn toen hij terugkeerde van een checkpoint (CGVS, p. 7). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, herhaalt u louter dat uw vader gestorven is door een landmijn (CGVS, p. 17). U weet niet of uw vader naar het ziekenhuis is gebracht (CGVS, p. 7), of hij ter plaatse is gestorven of ergens anders (CGVS, p. 7), of wie de andere mensen waren die ook gewond raakten bij dit incident (CGVS, p. 7), Uw incoherente en oppervlakkige verklaringen vallen niet te rijmen met de door u voorgehouden impact van deze gebeurtenis en doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas."

De vader is inderdaad omgekomen in de strijd met de Taliban en meer bepaald een landmijn. Bij de registratie diende de voogd zich te behelpen met een bereidwillige landgenoot van verzoekende partij en zo is er genoteerd geworden dat de vader gedood werd in een gevecht.

Niet alles is bestemd voor kinderen. Verlangen van een minderjarige dat hij weet heeft en zich op eigen initiatief bevroegd over bepaalde zaken die toen voor hem niet relevant waren. Relevant was enkel dat diens vader gedood werd in de strijd tegen de Taliban, dit dan wars van de kwestie of dergelijke informatie wel werd vrijgegeven.

Dat wordt voorgehouden :

"Verder weten uw verklaringen over uw ontvoering door de taliban niet te overtuigen. U verklaart dat u drie dagen vastgehouden werd op een onbekende plaats (CGVS, p. 10). Tijdens uw onderhoud op de DVZ verklaarde u dat u samen met enkele andere jongens een opleiding kreeg (Vragentijst CGVS, punt 5). Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaart u initieel dat u lessen in bomtechnieken kreeg en dat ze jullie verdere training over gevechten wilden geven (CGVS, p. 18). Echter, wanneer u specifiek bevraagd wordt over wat u concreet op de eerste, tweede en de derde dag hebt gedaan, komt u niet verder dan telkens te herhalen dat de talibanleden u zeiden dat u hen moest gehoorzamen en dat u moest vechten tegen de ongelovigen (CGVS, p. 19, p. 20 en p. 22). Gevraagd wat u er geleerd hebt, zegt u louter dat ze jullie zeiden om hun pad te volgen en dat ze jullie artes zouden tonen (CGVS, p. 21). Gevraagd naar de lessen bomtechniek, zegt u dat ze jullie gingen leren hoe je bommen moet plaatsen op verschillende plaatsen (CGVS, p. 21). U bleek geen lessen te hebben gehad (CGVS, p. 21). Gevraagd naar de jongens met wie u opgesloten zat, weet u enkel te vertellen dat hun vaders voor de overheid werkten en dat hun namen Rafiu"ah, Kader, Basir waren (CGVS, p. 20). U weet verder niets over hen omdat mensen bang waren om hun problemen aan anderen te vertellen (CGVS, p. 20). Dergelijke incoherente en vage verklaringen zijn maar weinig doorleefd of overtuigend."

Verzoekende partij was opgesloten en weinig buiten en kreeg dus nog weinig "lessen", hij diende ook nog te bekomen van de schok. Er was dus nog geen concrete mogelijkheid om het programma effectief uit te voeren.

Er kan niet echt worden bevroed waarom aan verzoekende partij in die korte tijdspanne al concrete lessen zouden zijn gegeven. Eerst dient men immers iemand minstens in enige mate te hersenspoelen Een dergelijke redenering is even ongerijmd als het onderstellen dat iemand direct een ongetemd paard dus zonder enige tijd om het paard te breken zonder meer zou kunnen gaan berijden.

Dat mensen in de eerste dagen aan een nieuweling nog niet te veel gaan vertellen lijkt niet onlogisch, te meer daar zij bang waren. Een nieuweling kan bovendien een spion zijn de Taliban zelve ten einde te kijken in welke mate zij mensen (al) kunnen worden Een kennismaking en elkaar vertrouwen vergt in dergelijke omstandigheden logisch gezien toch enige tijd.

De bestreden beslissing houdt voor : "De door u beschreven handelswijze van de taliban is bovendien weinig plausibel. Zo is het opmerkelijk dat de taliban uitgerekend de zoon van een politieagent, die ze zelf twee of drie maanden voordien gedood hebben, per se in hun rangen wou. Voorts blijkt uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/adminstration/easo/PLib/Afghanistan recruitment, pdf](https://coi.euaa.europa.eu/adminstration/easo/PLib/Afghanistan%20recruitment.pdf) en de EUAA Country Guidance van april 2022) dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten.. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig."

Er is wel degelijk sprake van gedwongen inlijving : Afghanistan Coi Repository, Asylos/Clifford Chance, 2022 te vinden als Afghanistan_coi_repository_1_sept_21_-_27July_22, asylos, p. 92 zoals aangegeven in document waarbij verwezen wordt naar US DOS, 2021 Coutry reports on Human Rights Practices : Afghansitan en Bylines Times "The Taliban Racket, 10 januari 2022).

Verzoekende partij komt uit een rurale omgeving uit het Noorden en heeft madrassa gevolgd. Uit het dossier blijkt dat de vader zich niet wenste te schikken naar de wensen van de Taliban en dat diens oudste zoon op verplichtende wijze uitgenodigd werd om zich als gevolg hiervan aan te sluiten bij de Taliban (verhoor p. 9 -10,18). In die zin is het niet onlogisch dat men de vader treft door de oudste zoon te treffen. Er wordt ook aangegeven dat de zonen van wie voor de overheid werkten gekidnapt werden omwille van hun werk (verhoor p. 11) Hoe kan men de vader meer treffen dan de zoon te ontvoeren om deze vervolgens te laten omkomen in een zelfmoordaanslag. Zoals reeds gesteld wordt de oudste zoon van enige ouderdom getroffen als plaatsvervanger van de vader. Verder is het zo dat blijkbaar kort na de gedongen inlijving de familie zou beschouwd worden als niet Taliban gezind, hetgeen blijkt uit de dreigbrieven, waardoor andere dan gedwongen inlijving onwaarschijnlijk lijkt.

Uit de bronnen door het CGVS zelf aanwezen blijkt de Taliban ernstig kan straffen wanneer haar wens niet gerespecteerd wordt en dat daarbij ook de familie kan getroffen worden (EASO Recruitment by armed groups, p. 24 aangeduid in dokument, nr. 1.5.6.)

Voorts zal het ronselen van mensen voor uiteindelijk een zelfmoordaanslag, hetgeen iets anders is dan zich als gewoon strijder aan te sluiten, naar alle waarschijnlijkheid niet evident zijn. Iemand kan in beginsel maar één keer een zelfmoordaanslag plegen. Dit gegeven was bijvoorbeeld voor de Japanse luchtmacht letterlijk en figuurlijk morbide; door de Kamikaze van piloten had de Japanse luchtmacht onvoldoende piloten, laat staan ervaren piloten. In die zin lijkt het interessanter om wie men ontvoert te gebruiken als pleger van zelfmoordaanslagen.

Wie op enige manier zelf in de kijkers loopt of diens oudste zoon, krijgt het voorrecht om gedongen te worden aangeworven.

Het feit dat in de eindfase de Taliban plots veel aanhangers heeft gekregen, is uiteraard niet relevant voor gebeurtenissen die zich in een totaal andere periode hebben voorgedaan, getuige hiervan is de Belgische geschiedenis waarbij er aan het einde van WOII een toevloed kwam van verzetsstrijders.

De bestreden beslissing houdt uiteindelijk voor dat uiteindelijk voor het plegen van zelfmoordaanslagen enkel uit de loutere Talibnaanhang zou worden aangeworven. De redenering alsof men voor een zelfmoordaanslag enkel moet denken aan de reeds getrouwen is een zeer slechte redenering daar men logisch gezien maar één aanslag kan plegen en hierdoor een zeer getrouw lid voor altijd verdwijnt. Zo had het Japanse leger in WOII onvoldoende gevechtspiloten, door de al dan niet geslaagde kamikazevlucht van hun voormalige collega's In de Islamitische traditie zijn juist de Janitsaren, christenen uit de Balkan, die . afgezonderd werden van hun familie en cultuur en tot de islam bekeerd en besneden werd. De manschappen werden aanvankelijk vanaf 1363 uitsluitend gerecruteerd uit volwassen christelijke krijgsgevangenen of slaven. In 1438 tot 1638 werd bepaald dat iedere vier jaar een op de vijf jongens tussen de zes en negen jaar uit een christelijk gezin weggehaald moest worden (zie Wikipedia)

Deze redenering klopt totaal niet met de werkelijkheid (Guidelines (UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from Afghanistan, 30 August 2018, te vinden op : <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>, p. 52-53). Gedwongen recruitering van minderjarigen was een zeer gebruikelijke methode. Wie in handen valt van de Taliban gaat naar een afgesloten kamp waar hij gebrainwash wordt, voor waar een methode uiteraard geschikt om jongeren op het goede pad te brengen.

De bestreden beslissing houdt voor :

"Tot slot is het opvallend dat uw familie nog steeds in Watapur woont, zonder enige problemen (CGVS, p. 12). U verklaart louter dat de taliban twee keer naar u is komen vragen en dat uw moeder zei dat ze geen nieuws had (CGVS, p. 24). Gevraagd of één van uw ooms ooit problemen met de taliban hebben gehad, zegt u vaagweg dat een persoon andere mensen niet over zijn problemen vertelt (CGVS, p. 23). Dat uw familie ondanks uw verdwijning en ondanks de expliciete vermelding in één van de dreigbrieven die u neerlegt, nl. dat de familie van Ibrahim, uw vader, achter de aanvat van de overheid zat waardoor u bevrijd werd (zie vertaling documenten), schijnbaar zonder enige problemen in uw dorp verblijft is hoogst opmerkelijk en is een bijkomende indicatie voor de ongeloofwaardigheid van uw vluchtrelaas."

Het is inderdaad een Afghaanse traditie dat men over diens problemen aan zwakker geachte personen al te weinig prijsgeeft. Een moeder zal ten einde haar zoon niet ongerust te maken niets vertellen; daar waar diens familie zo zij problemen zou hebben dit ook niet in haar richting zouden doen. Verzoekende partij heeft geen contact met andere personen dan diens moeder en moet het doen met wat hij te horen krijgt. Hij kan niet releveren hetgeen hem niet verteld wordt in diens contact met diens moeder, en deze vertelt niets over de overige familie..

Het is bovendien niet onmogelijk dat de Taliban ondertussen ingezien hebben dat een andere familie uiteindelijk gezorgd heeft voor de bevrijding. Men vergeet niet dat er blijkbaar nog een aantal andere kinderen van een vader gelieerd aan de overheid in het kamp vastzaten.

Verder stelt de bestreden beslissing : "De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Uw taskara staft uw identiteit en herkomst, die niet onmiddellijk ter discussie staat. De werkbades die u neerlegt betreffen kopieën waarvan de authenticiteit onmogelijk nagegaan kan worden. Op basis van de foto's van uw vader kan de identiteit van de afgebeelde persoon en de omstandigheden waarin deze foto's genomen werden onmogelijk nagegaan worden. De dreigbrieven werden reeds hierboven besproken en kunnen geenszins uw verklaringen staven. De brief van uw moeder betreft een handgeschreven document met een gesoliciteerd en subjectief karakter, waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. Het verzendingsbewijs toont fouter aan dat u documenten uit Afghanistan ontving."

De voor de moeder geschreven brief is een aanvullend element; uitsluiten van elk bewijs door familieleden maakt het bewijs voor verzoekende partij te moeilijk.

Als men de verklaringen van de verzoekende partij samen leest dan stroken de samengevoegde verklaringen, uiteindelijk met hetgeen door documenten gereleveerd worden, zeker wanneer men het reeds hierboven geschetste profiel van de verzoekende partij in consideratie neemt.

De voor de moeder geschreven brief is een aanvullend element; uitsluiten van elk bewijs door familieleden maakt het bewijs voor verzoekende partij te moeilijk."

Voorts stelt verzoeker dat hij in de aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus:

"Gegevens van de UNCHR geven aan dat er wel degelijk sprake is van geweld en gewelddaden worden gereleveerd ondanks de slechte rapporten (UNCHR, Situation of human rights in Afghanistan, Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, A/HRC/49/24 , voorlopige editie van 4 maart 2022 en UN Secretary General, "The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security", 28 /01/2022, A/76/667-S/2022/64,) welke het feit dat alles te veel peis en vree is duidelijk onjuist lijkt.

Bovendien valt te lezen in artikel van De Greef : (De Greef, J. ANALYSE Eén jaar na de val van Kaboel: hoe gaat het leven in Afghanistan onder "Taliban 2.0"?, VRT NWS, 14/08/2022)

" Geen basis voor terreur", en Al Qaeda dan?

Een van de eerste beloftes van de taliban voor en na de machtsovername vorig jaar was dat hun land nooit meer een basis voor het internationale terrorisme zou worden, zoals in de jaren 90. Het was uiteraard die terreur -met de aanslagen van 9/11 in de VS - die de directe aanleiding vormde voor de buitenlandse invasie in 2001 en de val van het eerste talibanregime.

TALIBAN IN AFGHANISTAN

Meer nog: de taliban werden zelf het slachtoffer van die terreur, met name die van IS Khorasan, de lokale afdeling van de beruchte terreurgroep IS in Afghanistan en Centraal-Azië. Bij de vreselijke aanslagen nabij de luchthaven van Kaboel tijdens de grote evacuatie van vorige zomer vielen meer dan 180 doden, waaronder zowel Amerikaanse militairen als talibanstrijders.

Ook daarna raakten de taliban steeds meer slaags met IS: het voorbije jaar voerde die groep steeds meer aanslagen uit tegen de sjiitische minderheden, tegen soennieten of tegen religieuze minderheden zoals hindoes en sikhs, maar ook tegen taliban en onlangs zelfs een van hun geestelijke leiders.

Tegelijk lieten de taliban volgens de VS echter opnieuw toplui van dat andere terreurnetwerk toe: Al Qaeda. De recente uitschakeling van Ayman Al-Zawahiri, die Osama Bin Laden was opgevolgd als leider van Al Qaeda, tijdens een Amerikaanse aanval in Kaboel was erg vervelend voor de taliban: het doet hun imago en kans op internationale erkenning geen goed.

Daarnaast is het beruchte extremistische Haqqani-netwerk een van de steunpilaren van de taliban, en laat dat netwerk nu door de VS als terroristische organisatie gebrandmerkt zijn." (De Greef, J. ANALYSE Eén jaar na de val van Kaboel: hoe gaat het leven in Afghanistan onder "Taliban 2.0"?, VRT NWS, 14/08/2022).

[...]

Er is wel degelijk sprake van uitzonderlijke toestand voordoet zoals de verenigde naties aannemen (UNHCR - UN High Commissioner for Refugees: Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan, February 2022 , <https://www.ecoi.net/en/file/local/2067833/61d851cd4.pdf>)
Ervalt letterlijk te lezen : "In addition, Afghanistan is confronted with widespread economic collapse and a humanitarian crisis of unprecedented proportions. More than half the Afghan population, or 22.8 million people, face acute food insecurity. UNDP forecasts that the Afghan economy will contract by 20 per cent within a year of the Taliban's takeover, and it has warned that by mid-2022, 97 per cent of the Afghan population may sink below the poverty line" ofin het nederlands vertaald : "Bovendien wordt Afghanistan geconfronteerd met een wijdverbreide economische ineenstorting en een humanitaire crisis van ongekennde proporties. Meer dan de helft van de Afghaanse bevolking, of 22,8 miljoen mensen, kampt met acute voedselonzekeheid. UNDP voorspelt dat de Afghaanse economie binnen een jaar na de overname van de Taliban met 20 procent zal krimpen, en het heeft gewaarschuwd dat medio 2022 97 procent van de Afghaanse bevolking onder de armoedegrens kan zakken". Deze woorden geven duidelijk aan hoe erg uitzonderlijk de situatie is. Dit gegeven wordt bevestigd door Human Rihts Watch (HRW, Afghanistan: Economie Roots of the Humanitarian Crisis, 1 maart 2022; zie ook UN Secretary General, "The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security", 28 /01/2022, A/76/667-S/2022/64).

Het is zeer opmerkelijk dat het CGVS dit document niet betreft in diens anamyse.

In die zin is artikel 3 van het E.V.R.M. geschonden, die een onmenselijke behandeling uitsluit binnen de beoordelingsmarge van de rechtsnormen met betrekking tot de subsidiaire bescherming

De bestreden beslissing houdt voor dat de kennelijk slechte toestand in Afghanistan niet veroorzaakt wordt door bepaalde actoren zoals bedoeld in de vreemdelingenwet en andere wetgeving in zake subsidiaire bescherming.

Dit klopt niet. De toestand is veroorzaakt door de houding van de Afghaanse Taliban-overheid of is het quasi-overheid en andere overheden en quasi-overheden.

Uiteindelijk kiest de Afghaanse overheid, haar werking als overheid te staken, nu zij als overheid geen hulp meer krijgt omdat zij de mensenrechten niet respecteert en de overheid geen afspiegeling is van de maatschappij en de middelen rechtstreeks naar niet-overheden als NGO's gaan (Suhrke, A. en Strand A, Afghanistan: Beyond humanitarian relief, <https://www.humanitarianstudies.no/afghanistan-beyond-humanitarian-relief/>)

De Talibanoverheid weigert zich te onderwerpen aan de eisen van eventuele steunverleners en neemt ook de overheidstaak niet meer op zich (Sopko, J.F., SIGAR Afghanistan Reconstruction, QUARTERLY REPORT TO THE UNITED STATES CONGRES, van 30/01/2022 ; zie bijvoorbeeld ook UNHCR - UN High Commissioner for Refugees: Afghanistan situation: Emergency preparedness and response in Iran; 22-28 February 2022, 8/3 2022, waar ziekenhuismedewerkers dienen betaald te worden door het Rode Kruis; UNCHR, Situation of human rights in Afghanistan, Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, A/HRC/49/24 (voorlopige editie van 4 maart 2022)). Wie zou moeten ondersteunen doet dit minder dan nodig gelet op de mensenrechtensituatie en het feit dat de fundamentalistische Talibanregime geen afspiegeling is van de maatschappij. Dit geldt zoals algemeen geweten ook voor de Belgische overheid die daarbij bijna elk land ter wereld volgt.. Het behoort niet dat de Belgische overheid de beleidskeuzen die gemaakt worden afwentelt op de kandidaat vluchteling. In die zin kunnen organen van de Belgische staat zoals het CGVS en RVV niet toelaten dat het gedrag van de Belgische Staat ingeroepen wordt ten einde te stellen dat geen actoren in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verantwoordelijk is voor een toestand die niet verenigbaar zou zijn voor artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Met andere woorden geldt hier de regel neno auditur propriam turpudinem allegans of in het Nederlands kan gesteld worden dat niemand kan worden aanhoord indien hij zich beroept op diens eigen uiterst laakbaar gedrag. Het gaat niet op dat een zeer groot deel van de Afghaanse bevolking gedragen wordt tot zeer grote armoede en of hongersnood (UNHCR - UN High Commissioner for Refugees: Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan, ?/2/2022 , <https://www.ecoi.net/en/file/local/2067833/61d851cd4.pdf>)

Dergelijke gegevens worden bevestigd in Sopko, J.F., SIGAR Afghanistan Reconstruction, QUARTERLY REPORT TO THE UNITED STATES CONGRES, van 30/01/2022. Human Richts watch legt de schuld in eerste instantie bij de Westerse regeringen die weigeren de Afghaanse regering te erkennen en die

sancties wensen op te leggen aan het regime (HRW, Afghanistan: Economie Roots of the Humanitarian Crisis, 1 maart 2022) UNCHR stelt vast dat de niet erkende regering verstoken is van hulp (UNCHR, Situation of human rights in Afghanistan, Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, A/HRC/49/24 ,voorlopige editie van 4 maart 2022), hetgeen ook kan inhouden dat geen verantwoordelijkheid wordt opgenomen en hetgeen minstens inhoudt dat de autoriteiten zich niet wensen te onderwerpen aan nochtans uiterst fundamentele rechten en waarden en aldus hun fundamentalistische visie verkiezen boven het recht op overleven van zeer grote delen van de bevolking. In die zin is de kennelijk onverantwoorde houding van het regime oorzaak van de toestand, te meer daar voorheen de buitenlandse hulp voorheen reeds broodnodig en levensnoodzakelijk bleek

In een recent artikel te vinden op de VRT website kan men onder meer lezen in verband met de crisistoestand (De Greef, J. ANALYSE Eén jaar na de val van Kaboel: hoe gaat het leven in Afghanistan onder "Taliban 2.0"?, VRT NWS, 14/08/2022):

" Internationale erkenning of niet?

Sinds de machtsovername door de taliban een jaar geleden kampt de internationale gemeenschap met een dilemma. Moet men de realiteit -en dus de taliban- erkennen als "regering" van Afghanistan of niet?

Veel westerse landen doen dat niet en laten de ambassadeurs van het vorige regime hun werk doen zoals tevoren. Het Westen koppelt strikte voorwaarden inzake rechten van vrouwen, minderheden, vrije media en mensenrechten aan een eventuele erkenning, en die zijn niet vervuld. Andere landen zoals Rusland, China, de Golfstaten en Pakistan hebben daar minder moeite mee en onderhouden informele contacten met de taliban.

TALIBAN IN AFGHANISTAN

De taliban mogen dan stoer doen, ze weten ook dat ze "een lege doos" veroverd hebben. Afghanistan was vroeger voor 80 procent van het budget afhankelijk van buitenlandse hulp. Die is nu weggefallen, met alle gevolgen van dien voor gezondheidszorg, onderwijs, overheidsadministratie en dergelijke meer.

Er zijn schrijnende tekorten aan voedsel, medicijnen en brandstof en meer dan de helft van de bevolking (volgens sommige bronnen tot 80 procent) lijdt honger. Er zijn steeds meer berichten over gezinnen die hun kinderen en dan vooral dochters uit wanhoop verkopen. (

Bovendien stelt het UNCHR zelve , zoals reeds gesteld, dat er van goede monitoring op het terrein er geen sprake meer kan zijn (UNHCR - UN High Commissioner for Refugees: Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan, ?/2/2022 , <https://www.ecoi.net/en/file/local/2067833/61d851cd4.pdf>); het is zelfs zo dat subsidiare bescherming als niet genoeg zijnde wordt afgeraden. De bestreden beslissing is niet gemotiveerd en maakt een foute toepassing van artikel 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet door het enkel betrekken van zogenaamd socio-economische elementen . Een onderzoek naar de schending van artikel 3 van het E.V.R.M. moet in principe gevoerd worden door een onafhankelijke en onpartijdige instantie en moet onderworpen zijn aan publieke controle (E.V.R., 25 juni 2009,, Beganovic/Kroatië). In die zin is het uit den boze om aanspraken op grond van artikel 3 van het E.V.R.M. in de huidige omstandigheden te verwerpen uit den boze.

De organisatie vluchtelingewerk gaf haar standpunt als volgt neer.

Geeft de precaire humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan aanleiding tot subsidiaire bescherming?

De geanalyseerde weigeringsbeslissingen gaan uitgebreid in op de problematische humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan. Volgens het CGVS is de situatie in Afghanistan erg precair, maar wordt de huidige socio-economische situatie veroorzaakt door een samenloop van objectieve omstandigheden, en is zij niet te wijten aan "gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet".

Artikel 48/4, §1, b) van de Vreemdelingenwet geeft aan dat als een persoon bij terugkeer risico loopt op om slachtoffer te worden van ernstige schade in de vorm van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in diens land van herkomst; deze persoon recht heeft op

subsidiare bescherming. Deze ernstige schade moet veroorzaakt worden door de staat, partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; of door niet overheidsactoren. (Artikel 48/5, §1, Vw.) Dit betekent dat als de humanitaire en socio-economische situatie in een land dermate ernstig is, dit in sommige gevallen kan resulteren in onmenselijke handelingen die het verlenen van een status subsidiare bescherming rechtvaardigen. Deze vorm van bescherming komt grotendeels overeen met de bescherming voorzien door het verbod op foltering, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen ingeschreven in artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) heeft in drie sleutelzaken verduidelijkt wanneer socio-economische omstandigheden de benodigde drempel van ernst bereiken zodat er sprake is van onmenselijke behandelingen, en een schending van artikel 3 EVRM. Het Hof maakt hiervoor een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of de humanitaire situatie die worden veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds.

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen.

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren), dan kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen als er een reëel risico bestaat dat de betrokkene bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Zulke situatie werd door het EHRM tot nu toe slechts tweemaal vastgesteld, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi.¹³

De zaak 'Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk' verdient bijzondere aandacht. Twee Somalische onderdanen moesten het Verenigd Koninkrijk verlaten, en dreigden gedwongen terug gestuurd te worden naar Somalië. Omwille van de nijpende humanitaire en socio-economische situatie in het land, boog het EHRM zich over een mogelijke schending van artikel 3 EVRM. Op basis van verschillende rapporten, besloot het Hof dat de humanitaire crisis hoofdzakelijk was te wijten aan de rechtstreekse en onrechtstreekse handelingen van alle partijen in het Somalische conflict die gebruik hadden gemaakt van willekeurige oorlogsmethoden en de toegang van internationale hulporganisaties opzettelijk hadden geweigerd.¹⁴ In 2013 moest het Hof zich in de zaak 'S.H.H. tegen het Verenigd Koninkrijk' zich over een gelijkaardige kwestie uitspreken, maar deze keer was de betrokkene een Afghaanse onderdaan. In tegenstelling tot de vorige zaak, was het Hof van oordeel dat de nijpende en socio-economische situatie in Afghanistan niet rechtstreeks veroorzaakt werd door een specifieke actor. Daarnaast deed de Afghaanse overheid veelvuldige pogingen om de situatie te verbeteren, en hadden humanitaire hulporganisaties ongehinderde toegang tot gebieden in nood.¹⁵ Dit alles deed het hof besluiten dat er in dit geval geen schending was van artikel 3 EVRM.

Op basis van bovenstaande rechtspraak stelt in het laatste gepubliceerde arrest in zake een asielaanvraag dat door België diende te worden behandeld (RVV nr. 270 813 van 31 maart 2022) over de huidige situatie in Afghanistan de vraag

"of sinds de machtsovername door de taliban de algemene precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend door hun gedragingen veroorzaakt wordt, waardoor er sprake is van een actor zoals aangegeven in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen waardoor het eerder een situatie betreft gelijkaardig aan S.H.H. tegen het Verenigd Koninkrijk. Indien dit niet het geval is, dan valt het niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet". Op basis van de beschikbare informatie stelt de raad dat het voorlopig niet uit te sluiten valt of de Taliban de verantwoordelijke actor is voor de precare socio-economische en humanitaire situatie.

Zij maakt dit besluit deels op basis van S.H.H. tegen het Verenigd Koninkrijk waarin duidelijk wordt opgelijst waarom de toenmalige humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan niet gelijkend

was op die in Somalië, waardoor een schending van artikel 3 EVRM niet werd vastgesteld. Volgens het EHRM:

- had Afghanistan een functionerende centrale regering en een functionerende infrastructuur;
- was Afghanistan onder controle van de regering, in tegenstelling tot het grootste deel van Zuiden Centraal Somalië, dat sinds 2008 onder controle staat van islamitische opstandelingen;
- was er een aanzienlijke aanwezigheid van humanitaire hulporganisaties.

Anno 2022 lijken bovenstaande punten sterk gewijzigd, zo niet irrelevant. Zo zijn er talloze bronnen die berichten over de onmogelijkheid van de taliban om Afghanistan op een degelijke manier te besturen; en lijkt de financiële en medische infrastructuur op instorten te staan. (G. Verluyten en H. El Hajji, 'Rudi Vranckx: "1 miljoen Afgaanse kinderen dreigen te overlijden door gebrek aan medische zorg en eten"', VRT NWS, 29 november 2021,r; S. George en K. De Young, 'As Afghanistan's economy collapses, international community looks for innovative ways to avoid humanitarian disaster', The Washington Post, 28 november 2021) Verder bestaat de de facto regering voornamelijk uit talibanstrijders die tot op zekere hoogte van eenzelfde niveau zijn als de 'islamitische opstandelingen' in Somalië.(EASO, 'COI Query on Afghanistan: Governance and state administration under the Taliban', 15 november 2021, p. 6.) Daarnaast is het aantal humanitaire hulporganisaties in Afghanistan drastisch geslonken, en kampen zij met grote tekorten door een gebrek aan financiering. (UNHCR, 'UN High Commissioner for Refugees appeals for global engagement to address Afghanistan's needs', 17 maart 2022)

Hier komt nog eens bij dat Afghanistan geconfronteerd wordt door een periode van droogte en voedseltekorten.(Human Rights Watch, 'Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis: Without a Functioning Central Bank, Aid Not Enough', 17 maart 2022)

Waar de Afgaanse overheid zulke problemen voordien kon verlichten met behulp van westerse donaties, slaagt de taliban hier minder in. Dit is grotendeels te wijten aan het feit dat veel Westerse landen de donaties aan Afghanistan hebben stopgezet sinds de overname door de taliban.

Deze tendens viel duidelijk te merken bij de tegenvallende donorconferentie van de VN op 31 maart, die maar 2,4 miljard dollar wist op te halen in plaats van de benodigde 4,4 miljard.(S. Van Poucke, 'VN trekt aan alarmbel over Afghanistan', VRT NWS, 31 maart 2022) De donoren vrezen dat de taliban het geld gebruikt om het regime te financieren. Samengevat, kampt Afghanistan met verschillende crisissen tegelijkertijd met de taliban als gemeenschappelijke deler.(. Loy, 'Afghanistan's crises by the numbers', The New Humanitarian, 15 februari 2022). Op basis van bovenstaande rechtspraak en bevindingen is het niet uitgesloten dat de huidige humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan wel degelijk te wijten is aan doelbewuste handelingen van minstens één actor: de taliban. Bijgevolg is het gerechtvaardigd om subsidiaire bescherming te verlenen in de gevallen waarin het vast staat dat:

- een persoon de Afgaanse nationaliteit heeft en
- dat die bij een terugkeer naar Afghanistan risico loopt op onmenselijke of vernederende behandelingen omwille van de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan

Dit is noodzakelijk, om te vermijden dat Afgaanse onderdanen zich in België in een juridische schemerzone zouden belanden. Na een negatieve beslissing door het CGVS, is het aan de Dienst Vreemdelingenzaken om voor afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten een toets van risico op schending artikel 3 EVRM uit te voeren. De kans is reëel dat voor geen enkele Afgaanse onderdaan de Dienst Vreemdelingenzaken kan besluiten dat er geen risico is op een schending van artikel 3 EVRM.

Hierdoor zullen deze personen geconfronteerd worden met de onmogelijkheid tot terugkeer naar Afghanistan, en onwettig verblijf in België. Het CGVS heeft de bevoegdheid en kaders om zulke situaties te voorkomen. Het lijkt ons dan ook een voor de hand liggende beleidskeuze om wél subsidiaire bescherming te verlenen in bovenstaande gevallen.

Naast het overduidelijk menselijk leed dat op deze manier wordt vermeden, is er ook een proceseconomisch argument te maken voor deze beleidskeuze. Indien het CGVS blijft doorgaan met het afgeven van negatieve beslissingen die op een gelijkaardige manier zijn gemotiveerd, mogen we ons verwachten aan talloze beroepsprocedures en volgende verzoeken. Dat heeft niet alleen een impact op de capaciteiten van het CGVS en de RVV, maar dit heeft ook een rechtstreeks gevolg voor de bezettingsgraad van het opvangnetwerk. Zolang een persoon in de procedure internationale bescherming zit, heeft deze recht op opvang totdat die een finale negatieve beslissing ontvangt.

5° Zoals bleek uit het voorgaande legt verzoekende partij een aantal nieuwe stukken neer Deze stukken kunnen determinerend zijn voor het lot van het dossier daar waar zij ook kaderen in: het recht van verdediging. Het betreft de stukken 3 ev.

Verzoekende partij wenst onder meer gelet op artikel 39/76 van de vreemdelingenwet nieuwe stukken neer te leggen die de kans op asiel of op subsidiaire bescherming kennelijk vergroten, daar waar de neerlegging van nieuwe stukken uiteraard ook kan in het kader van de uitoefening van de rechten van verdediging, zoals bepaald in het algemeen rechtsbeginsel. Deze stukken werden lopende deze akte reeds inhoudelijk besproken. Van een aantal van deze documenten lijkt het eigenaardig dat deze documenten al van meet af aan werden betrokken in de bespreking van het CGVS, dit geldt zeker voor de Guidance note van de Verenigde naties en hetgeen diplomaten gesteld hebben naar aanleiding van het interview de Taliban woordvoerder. Het behoorde het C.G.V.S. om het vervolg op hetgeen reeds gesteld werd in bepaalde bronnen verder op te volgen. Ter zake heeft het CGVS wel degelijk een onderzoeksplicht. Een en ander getuigt van een handelen in strijd met de zorgvuldigheidsplicht.

Vluchtlingwerk Vlaanderen schrijft op dit punt :

"De richtlijnen van UNHCR staan in schril contrast met de weigeringsbeslissingen van het CGVS

In februari van 2022 publiceerde UNHCR vernieuwde richtlijnen over de beschermingsnoden van

personen die Afghanistan ontvluchten (UNHCR, 'Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan', februari 2022). De internationale organisatie blijft oproepen voor een tijdelijke opschorting van negatieve beslissingen en beslissingen over de subsidiaire beschermingsstatus voor verzoeken van Afghaanse onderdanen. De reden hiervoor is het manifest gebrek aan voldoende informatie om een volledig oordeel te vellen over de beschermingsnood van Afghaanse onderdanen.

Daarnaast geeft zij duidelijk aan dat de machtsovername door de Taliban een voldoende significant nieuw element is dat de ontvankelijkheid van een volgend verzoek rechtvaardigt. Tot slot herhaalt de UNHCR dat gedwongen terugkeer naar Afghanistan onmogelijk blijft.

Waar het CGVS in het verleden steevast verwees naar de 'UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan' uit 2018, valt het in de geanalyseerde beslissingen op dat het CGVS nu op geen enkele manier verwijst naar de meer recente richtlijnen van de UNHCR. Gezien het belang dat het CGVS en de RvV hechten aan het gebruik van onderzoeksrapporten en richtlijnen van toonaangevende internationale organisaties, is het op zijn minst vreemd te noemen dat het CGVS het nalaat om in te gaan op de argumenten die de UNHCR naar voren schuift. Des te meer omdat de internationale vluchtelingenorganisatie expliciet aangeeft om nog geen beslissingen te nemen over de status subsidiaire bescherming, en nog geen weigeringsbeslissingen af te geven. Dit advies staat diametraal tegenover de beleidswijziging van het CGVS."(Mail standpunt vluchtelingenwerk Vlaanderen

Verder wordt onder meer ook kritiek geleverd op het feit dat verzoekende partij zelfs stukken zou moeten aandragen in zake de toestand in Afghanistan."

2.1.2. Ter ondersteuning van het verzoekschrift legt verzoeker volgende stukken neer:

- 3° Shams UI-Haq "Wir nehmen eure straffälligen Asylwerber zurück!" te vinden op <https://www.krone.at/2495862>;
- 4° Taliban-Sprecher versichert Rücknahme straffälliger Afghanen, 30. Augustus 2021, te vinden op <https://orf.at/stories/3226774/>;
- 5° GESPRÄCH MIT TALIBAN Interview der ""Krone" fand weltweit Beachtung", te vinden op <https://www.krone.at/2497097>;
- 6° Ghani, A. Botschafterin Bakhtari über Taliban-Regime: "Das sind Terroristen", Die Presse, 7/9/2021;
- 7° Puls 24, POLITIK Benachrichtigungen, "Afghanische Botschafterin gegen Anerkennung der Taliban" 07/2021;
- 8° Verwaltungsstreitsache eines Afghanische Staatsangehörigen, deskundigenverslag door Amnesty International Duitsland van 2 februari 2018 VERWALTUNGSSTREITSACHE EINES AFGHANISCHEN STAATSANGEHÖRIGEN (uitreksels, p. 16-18; 28-30; 37;52-57; 65, 69);

- 9° UNHCR - UN High Commissioner for Refugees: “Afghanistan situation: Emergency preparedness and response in Afghanistan”; 22-28 February 2022, 8/3/2022 (uitreksel);
- 10° En Afghanistan, “il faut brûler son passé pour protéger son avenir”, human rights watch <https://www.hrw.org/fr/news/2022/03/01/en-afghanistan-il-faut-bruler-son-passe-pour-protégerson-avenir>;
- 11° “Guidelines” (UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR “Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from Afghanistan”, 30 August 2018, te vinden op : <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>;
- 12° UNHCR - UN High Commissioner for Refugees: “Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan”, 7/2/2022 , <https://www.ecoi.net/en/file/local/2067833/61d851cd4.pdf>;
- 13° Yaqin, A., Afghanistan in 2021: “The End of the Republic and the Return of the Islamic Emirate”, South Asian Voices, 13/01/2022;
- 14° Suhrke, A. en Strand A, “Afghanistan: Beyond humanitarian relief”, <https://www.humanitarianstudies.no/afghanistan-beyond-humanitarian-relief/> 47;
- 15° Sopko, J.F., SIGAR Afghanistan Reconstruction, “QUARTERLY REPORT TO THE UNITED STATES CONGRES”, van 30/01/2022, uitreksels;
- 16° Wright, G., Afghanistan: “Mysterious Taliban spokesman finally shows his face”, BBC news, 17/8/2021 met commentaar Simpson, J. die voor BBC 2 belangrijke items behandelt in een weekoverzicht;
- 17° EASO COI Afghanistan van januari 2022, “Afghanistan Country focus” Country of Origin information Report, January 2022;
- 18° HRW, Afghanistan: “Economic Roots of the Humanitarian Crisis”, 1 maart 2022;
- 19° UNCHR, “Situation of human rights in Afghanistan”, Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, A/HRC/49/24 (voorlopige editie van 4 maart 2022);
- 20° UN Secretary General, “The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security”, 28/01/2022, A/76/667-S/2022/64;
- 21° https://www.ecoi.net/en/file/local/2075723/unama_human_rights_in_afghanistan_report_-_June_2022_english.pdf, p. 15);
- 22° Mail standpunt vluchtelingenwerk Vlaanderen;
- 23° George S., en K. De Young K., “As Afghanistan's economy collapses, international community looks for innovative ways to avoid humanitarian disaster”, The Washington Post, 28 november 2021;
- 24° Human Rights Watch, “Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis: Without a Functioning Central Bank, Aid Not Enough”, 17 maart 2022;
- 25° Van Poucke S., “VN trekt aan alarmbel over Afghanistan”, VRT NWS, 31 maart 2022;
- 26° Loy, I. 'Afghanistan's crises by the numbers', The New Humanitarian, 15 februari 2022;
- 27° De Greef, J. ANALYSE “Eén jaar na de val van Kaboel: hoe gaat het leven in Afghanistan onder “Taliban 2.0”?”, VRT NWS, 14/08/2022;
- 28° Afghanistan Coi Repository, Asylos/Clifford Chance, 2002 te vinden als Afghanistan_coi_repository_l_sept_21_-_27July_22, asylos (uitreksels);
- 29° Watapur in Wikipedia;
- 30° Bewijzen studentenarbeid;
- 31° den Boon, Moderne analfabeten, te vinden via de Website Van Dale;
- 32° Aanstelling voorgd.

2.1.3. De commissaris-generaal legt een aanvullende nota van 11 oktober 2022 neer met daarin de volgende informatie:

“EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022

COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif

EUA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

EUA Country Guidance: Afghanistan van april 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>.

Tevens bevat de nota de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van Cedoca van 13 september 2022.

2.1.4. Op 20 oktober 2022 legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarin linken naar recentere bronnen, een blanco arbeidsovereenkomst en een attest dat verzoeker geslaagd is voor zijn theoretisch rijbewijs B.

Verzoeker stelt verder dat zijn moeder in de problemen verkeert daar er geen kostwinnaar thuis is. De taliban is op zoek naar verzoeker alsook diens jongere broer.

Verzoeker beschikt ook over een zekere mate van Nederlandse taalvaardigheid. Gezien diens minderjarigheid en schoolplicht werd hij ondergedompeld in Westerse waarden.

Verzoeker heeft voorts ook studentenarbeid verricht.

Verder verwijst verzoeker naar elementen die reeds in het verzoekschrift zijn aangehaald.

Inventaris van de aanvullende nota:

- 33: Links naar recentere bronnen inzake de situatie in Afghanistan;
- 34: Arbeidsovereenkomst;
- 35: Rijbewijs – Geslaagd.

2.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem bepalingen die verzoeker geschonden acht, laat op zich niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Verzoeker stelt vooreerst dat de bestreden beslissing geen rekening hield met het jeugdige profiel van verzoeker en het gegeven dat hij ongeletterd is. De Raad wijst erop dat het niet volstaat om algemeen te volharden in het feit dat verzoeker minderjarig was ten tijde van de bestreden beslissing. De Raad wijst er immers op dat ook van verzoeker als minderjarige redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een gedetailleerde en geloofwaardige wijze kan toelichten. Verzoeker toont met de loutere verwijzing naar zijn minderjarigheid niet aan dat hij hiertoe niet in staat zou zijn, noch dat de adjunct-commissaris zijn verklaringen te streng zou hebben beoordeeld. De Raad merkt bovendien nog op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Uit een lezing van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat er steevast rekening werd gehouden met verzoekers jonge leeftijd (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 5). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden door de gespecialiseerde protection officer om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten, dit met bijstand van zijn voogd en advocaat. De bestreden beslissing stelt tevens uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met zijn jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst.

Wat diens ongeletterdheid betreft merkt de Raad op dat een gebrek aan scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen om gedetailleerde, geloofwaardige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de vermeende vervolgingsfeiten. De protection officer stelde tijdens het persoonlijk onderhoud eenvoudige, duidelijke vragen die verzoeker kennelijk kon volgen en waarvan hij de inhoud en logica correct begreep. Verzoeker toont met de loutere verwijzing naar zijn ongeletterdheid aldus niet aan dat hij niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en er te voldoen aan zijn verplichtingen, noch dat hij niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming niet op een coherente, gedetailleerde en consistente wijze zou kunnen uiteenzetten.

2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/3, § 1, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren”*.

2.4.1. De bestreden beslissing oordeelde op goede gronden dat er geen geloof kon worden gehecht aan de door verzoeker beweerde vervolging daar hij geenszins de werkzaamheden van zijn vader aannemelijk maakt (i), zijn verklaringen doordrongen zijn van tegenstrijdigheden en inconsistenties (ii), de door hem

geschetste rekrutering niet strookt met de *modus operandi* van de taliban (iii) en de door verzoeker neergelegde documenten niet overeenstemmen met de door hem afgelegde verklaringen (iv).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze vaststellingen door te volharden in zijn verklaringen, het aanbrengen van vergoelijkingen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing merkte terecht op dat verzoeker bijzonder gebrekkige verklaringen aflegde inzake de dreigbrieven die hij neerlegde:

“Zo legt u opmerkelijke verklaringen af over de dreigbrieven die uw vader zou hebben ontvangen. U bleek niet in staat om de dreigbrieven van de overige door u neergelegde documenten te onderscheiden (CGVS, p. 15 en p. 24). Dat u dreigbrieven van de taliban niet van een brief van uw moeder kan onderscheiden, roept vragen op. Ook van iemand die ongeletterd is kan verwacht worden dat dergelijke documenten van andere documenten onderscheiden kunnen worden, gezien de impact die deze brieven op uw familie hebben gehad. Ook de inhoud van de dreigbrieven komt niet overeen met uw verklaringen hieromtrent. Waar in, volgens de informatie die in de brief staat, de eerste dreigbrief te lezen staat dat uw vader samen met de Amerikaanse troepen in het militair kamp van Watapur werkte (zie vertaling dreigbrief), verklaarde u dat uw vader in het districtshuis van Watapur werkte (CGVS, p. 11). Waar in diezelfde brief te lezen staat dat uw vader verschillende keren door de taliban gewaarschuwd is, zegt u dat u niet van eerdere problemen met de taliban weet (CGVS, p. 14). Gevraagd naar de inhoud van de eerste dreigbrief, verklaart u dat er geschreven staat dat uw vader moest stoppen met zijn werk en zich bij de taliban aansluiten en dat hij gedood zou worden indien hij zich niet bij hen zou aansluiten (CGVS, p. 15). Dat uw vader zich bij de taliban moest aansluiten, wordt echter niet vermeld in de brief (zie vertaling documenten).”

In de dreigbrief die volgens de informatie in de brief na deze brief is opgesteld, staat te lezen dat uw vader zich enkele dagen verstopte nadat hij de eerste dreigbrief had ontvangen (zie vertaling dreigbrief). Gevraagd naar de reactie van uw vader op de eerste brief, zegt u louter dat hij heel triest was en ongerust. Gevraagd of uw vader iets veranderd heeft in zijn gedrag, zegt u dat hij zijn gedrag niet veranderde maar dat hij het huis bewaakte om zijn kinderen te beschermen (CGVS, p. 15). Dat u kennelijk niet op de hoogte bent dat uw vader zich enkele dagen verstopte na het ontvangen van de brief, roept vragen op. Wanneer u gevraagd wordt naar de inhoud van de tweede dreigbrief, verklaart u dat de brief aan u was gericht en dat er stond dat u, als zoon van uw vader, zich bij de taliban moest aansluiten. Indien u dit niet zou doen zou uw vader gedood worden en zou u ontvoerd worden (CGVS, p. 16). Niets van dit alles staat echter te lezen in de brief. De brief is aan uw vader gericht en is een waarschuwing voor uw vader. Er staat verder in te lezen dat zijn kinderen zullen ontvoerd worden (zie vertaling document). Dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van de door u neergelegde dreigbrieven, is opmerkelijk.”

Verzoeker kan deze vaststellingen niet simpelweg weerleggen door te wijzen op diens ongeletterdheid en diens jeugdige leeftijd, zoals hierboven reeds werd vastgesteld. Verzoeker gaat echter ook voorbij aan hetgeen werd vastgesteld in de bestreden beslissing. Met name dat zelfs van een ongeletterd persoon kan worden verwacht dat hij de verscheidene documenten kan onderscheiden. De Raad merkt hierbij op dat deze documenten centraal staan in het asielrelaas van verzoeker en aldus van fundamenteel belang zijn voor verzoeker. Er kan dus van verzoeker worden verwacht dat hij zich middels familieleden of kennissen op eender welk moment, in Afghanistan dan wel in België, laat informeren over de juiste inhoud van deze documenten. Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat verzoeker zich niet alleen kon uitspreken over de juiste inhoud van deze documenten, maar ze zelfs niet van elkaar kon onderscheiden. De bewering dat verzoeker getraumatiseerd zou zijn en dit zijn verklaringen hieromtrent zou beïnvloeden is een blote bewering en niet gestoeld op enig objectief bewijsstuk.

Verzoeker tracht diens gebrekkige verklaringen verder te verschonen door te wijzen op het gegeven dat hij alle informatie mondeling ontving en dit niet steeds een getrouwe weergave is van de werkelijke inhoud van documenten. Dit is echter een blote bewering en verklaart geenszins hoe verzoeker een dreigbrief niet kon onderscheiden van de documenten van zijn moeder en hij zich volledig vergiste over de inhoud van de tweede dreigbrief. Zulke ernstige gebreken kunnen niet worden verklaard door discrepanties bij een mondelinge overlevering.

Waar verzoeker verder stelt dat zijn vader hem niet op de hoogte hield van de juiste aard van zijn werkzaamheden, noch over de bedreiging die hij ontving van de taliban, merkt de Raad op dat er van verzoeker mag worden verwacht dat hij zich informeert over de fundamentele elementen van zijn asielrelaas, temeer daar verzoeker tot op het moment van het persoonlijk onderhoud nog steeds in contact

stond met zijn familie in Afghanistan en hij hier dus de opportuniteit toe had (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 12).

Voorts stelt verzoeker dat hij pas laatst hoorde dat zijn vader met de Amerikanen werkte in een kamp in Watapur, en dit mogelijks vanwege een verwarring werd geïnterpreteerd als zijnde dat hij werkte in het districtshuis van Watapur. Uit een lezing van diens verklaringen blijkt steevast dat verzoeker stelde dat zijn vader werkte voor de Afghaanse lokale politie in het districtcentrum en geen enkel gewag maakte van werkzaamheden met de Amerikanen (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 9-11).

Verzoeker poogt zijn gebrekkige verklaringen inzake de tweede dreigbrief goed te praten door te stellen dat deze brief impliciet gericht was naar verzoeker en men contextueel kon afleiden dat verzoeker met dwang zou worden gerekruteerd. Dit verweer is niet ernstig en betreft een verregaande post-factum rationalisering die geen enkele steun vindt in de verklaringen van verzoeker of in de eigenlijke dreigbrief.

Verzoeker gaat verder volledig voorbij aan de vaststelling in de bestreden beslissing waar deze opmerkte dat uit de dreigbrief bleek dat de vader van verzoeker zich enkele dagen verstopte, maar verzoeker geen enkele melding maakte van dit gegeven.

De bestreden beslissing oordeelde verder terecht dat de verklaringen van verzoeker over de werkzaamheden van zijn vader niet aannemelijk zijn:

“Voorts legt u bijzonder oppervlakkige en vage verklaringen af over het werk van uw vader. Gevraagd om te vertellen over het werk van uw vader, komt u niet verder dan te stellen dat hij voor de lokale politie werkte, dat hij uw dorp moest beschermen en dat hij een grijs uniform had (CGVS, p. 10-11). U verklaart dat uw vader u na het ontvangen van de eerste dreigbrief zei dat hij in het districtcentrum werkte en dat u dat aan niemand mocht vertellen (CGVS, p. 11). Wat uw vader deed kan u niet preciseren, u verklaart dat hij waarschijnlijk het districtshuis beschermde (CGVS, p. 11). U weet niet of uw vader nog ergens anders werkte dan het districtshuis (CGVS, p. 11). Verder verklaart u dat uw vader al sinds uw geboorte bij de lokale politie is (CGVS, p. 9). Wat betreft de veiligheidssituatie in uw dorp verklaart u dat de taliban constant aan het vechten waren en het districtshuis aanvielen. Zij viseerden mensen die voor de overheid werkten en ontvoerden hun zonen (CGVS, p. 11). Uw vader wandelde echter te voet van en naar het districtshuis, dat op drie minuten van uw huis lag, in zijn uniform (CGVS, p. 11). Wanneer u gevraagd wordt of uw vader voordien al problemen met de taliban had gehad, zegt u dat niet oud genoeg was om dat te weten (CGVS, p. 14). U gevraagd waarom de taliban uw vader voordien niet viseerde, zegt u dat u het niet weet en dat hij waarschijnlijk problemen had maar dat u er niet van weet (CGVS, p. 14). Uw gebrek aan kennis over het werk van uw vader en zijn problemen met de taliban is opvallend, te meer daar uw eigen problemen hier het rechtstreeks gevolg van zijn en daar u nog steeds contact hebt met uw familie in Afghanistan, en aldus de mogelijkheid hebt om hier meer over te weten te komen. Bovendien houdt het weinig steek dat uw vader u enerzijds vroeg om zijn job stil te houden, maar anderzijds wel in zijn uniform van en naar het districtshuis wandelde, dat op drie minuten van uw huis lag (CGVS, p. 5)

Daarenboven kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij het gedrag van uw vader. U verklaart dat uw vader de eerste dreigbrief negeerde en bleef werken (CGVS, p. 9). Uw vader hield de wacht thuis in zijn uniform zodat niemand zijn kinderen iets kon aandoen (CGVS, p. 9). Dat uw vader, een ervaren politieagent, een dergelijke 3 bedreiging negeert en zich vervolgens in een uiterst zichtbare en kwetsbare positie plaatst en hiermee ook zijn huisgenoten in gevaar brengt, is weinig aannemelijk.

Daarnaast legt u incoherente en vage verklaringen af over de dood van uw vader. Zo verklaart u bij uw registratie bij Bureau MINTEH dat uw vader is omgekomen bij een gevecht door de taliban (Fiche niet-begeleide minderjarige, “motief voor de immigratie naar België”). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u dat uw vader is omgekomen door een landmijn toen hij terugkeerde van een checkpost (CGVS, p. 7). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, herhaalt u louter dat uw vader gestorven is door een landmijn (CGVS, p. 17). U weet niet of uw vader naar het ziekenhuis is gebracht (CGVS, p. 7), of hij ter plaatse is gestorven of ergens anders (CGVS, p. 7), of wie de andere mensen waren die ook gewond raakten bij dit incident (CGVS, p. 7). Uw incoherente en oppervlakkige verklaringen vallen niet te rijmen met de door u voorgehouden impact van deze gebeurtenis en doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoeker kan deze vaststellingen niet opnieuw weerleggen door te wijzen op diens jeugdige leeftijd. Zoals hierboven reeds werd vastgesteld, kan worden verwacht dat verzoeker zich informeert over elementen die centraal staan zijn asielaanvraag, *in casu* de werkzaamheden van zijn vader.

Gelet op diens lacunaire verklaringen blijkt echter het tegendeel. Evenmin kan worden aanvaard dat verzoeker niets afwist van de werkzaamheden van zijn vader daar de vader 'bijna nooit' thuis was, daar verzoeker tot op het moment van het persoonlijk onderhoud zich verder kon informeren bij zijn familie omtrent de werkzaamheden van zijn vader. Bovendien verklaart verzoeker dat het werk van zijn vader op drie minuten wandelen van thuis lag en stelt hij dat zijn vader van en naar het districtshuis wandelde.

Verder stelt verzoeker dat hij zijn vader later steevast meer betrokken was in de strijd tegen de taliban, doch dat verzoeker hier tot op het moment van zijn dood niet op de hoogte van was. Verzoeker meent dat het in Afghanistan zo is dat jongeren in het ongewisse worden gelaten van zulke werkzaamheden. De Raad merkt op dat verzoeker geenszins enige verduidelijking biedt omtrent deze verdere werkzaamheden van zijn vader tegen de taliban, buiten dat deze uiterst geheimzinnig waren. Deze uiterst vage toespelingen, gepaard met het gegeven dat verzoeker hier niets van vermeldde op enig ander moment tijdens de asielprocedure, geven de indruk dat het hier post-factum verklaringen uit het luchtledige betreft teneinde de geloofwaardigheid van de verklaringen verzoeker te remediëren, waarin verzoeker allerminst slaagt. Bovendien merkt de Raad op dat de stelling dat jongeren in Afghanistan in het ongewisse worden gelaten zuivere speculatie betreft. Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat van een verzoeker om internationale bescherming mag verwacht worden dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op een volledige en correcte manier aanbrengt, en dat hij dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk dient te doen.

Waar verzoeker thans stelt dat zijn vader in 'rustigere tijden' zich in uniform buitenshuis kon begeven, en later zijn uniform niet langer aandeed, merkt de Raad op dat verzoeker hier geen enkel gewag van maakte tijdens het persoonlijk onderhoud (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 11). Zulke *post-factum* vergoelijkingsen kunnen de terechte vaststellingen van de bestreden beslissing dan ook niet weerleggen. Bovendien merkt de Raad op dat het geheel onduidelijk is wanneer deze 'rustigere tijden' zouden hebben plaatsgevonden, daar het algemeen gekend is dat de taliban sedert 2001 een hevige strijd voeren tegen overheidselementen.

Voorts tracht verzoeker het weinig logische gedrag van diens vader te verantwoorden door te verwijzen naar een dierlijk instinct waardoor men in paniek niet altijd de meest adequate bescherming zou kiezen. Zulks verregaand speculatief verweer is geenszins bij machte om de terechte vaststellingen van de bestreden beslissing om te buigen.

Verzoeker wil verder de tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen bij het Bureau MINTEH en zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud verschonen door te stellen dat de voogd van verzoeker zich moest behelpen met een bereidwillige landsgenoot van verzoeker om te vertalen. Dit zorgde voor enige verwarring. De Raad merkt op dat de bewering dat verzoeker niet werd bijgestaan door een tolk bij het Bureau MINTEH een blote bewering betreft. De Raad ziet niet in waarom de persoon en/of tolk belang zou(den) hebben bij het noteren van andere elementen dan hetgeen werd verklaard door verzoeker. Verzoekers verklaringen stemmen voorts (met uitzondering van de dood van diens vader) overeen met andere feitelijke verklaringen zoals hij deze later aflegde tijdens de procedure.

Aangaande deze tegenstrijdigheid stelt verzoeker vervolgens dat van een minderjarige niet kan worden verwacht dat deze weet heeft over de details van zulke gebeurtenissen. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar deze voorhoudt dat de juiste omstandigheden van de dood van zijn vader een detail zou betreffen met een beperkte relevantie. Het betreft wederom een fundamenteel aspect van zijn asielrelaas, waarvan kan worden verwacht dat verzoeker zich erover zou informeren. Bovendien merkt de Raad op dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker zich uit persoonlijke overwegingen niet zou informeren over de juiste omstandigheden van de dood van zijn vader, los van de asielprocedure.

De bestreden beslissing oordeelde verder op goede gronden dat de gedwongen rekrutering van verzoeker niet geloofwaardig is:

"Verder weten uw verklaringen over uw ontvoering door de taliban niet te overtuigen. U verklaart dat u drie dagen vastgehouden werd op een onbekende plaats (CGVS, p. 10). Tijdens uw onderhoud op de DVZ verklaarde u dat u samen met enkele andere jongens een opleiding kreeg (Vragenlijst CGVS, punt 5). Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaart u initieel dat u lessen in bomtechnieken kreeg en dat ze jullie verdere training over gevechten wilden geven (CGVS, p. 18).

Echter, wanneer u specifiek bevraagd wordt over wat u concreet op de eerste, tweede en de derde dag hebt gedaan, komt u niet verder dan telkens te herhalen dat de talibanleden u zeiden dat u hen moest gehoorzamen en dat u moest vechten tegen de ongelovigen (CGVS, p. 19, p. 20 en p. 22).

Gevraagd wat u er geleerd hebt, zegt u louter dat ze jullie zeiden om hun pad te volgen en dat ze jullie alles zouden tonen (CGVS, p. 21). Gevraagd naar de lessen bomtechniek, zegt u dat ze jullie gingen leren hoe je bommen moet plaatsen op verschillende plaatsen (CGVS, p. 21). U bleek geen lessen te hebben gehad (CGVS, p. 21). Gevraagd naar de jongens met wie u opgesloten zat, weet u enkel te vertellen dat hun vaders voor de overheid werkten en dat hun namen R., K., B. waren (CGVS, p. 20). U weet verder niets over hen omdat mensen bang waren om hun problemen aan anderen te vertellen (CGVS, p. 20). Dergelijke incoherente en vage verklaringen zijn maar weinig doorleefd of overtuigend.

De door u beschreven handelswijze van de taliban is bovendien weinig plausibel. Zo is het opmerkelijk dat de taliban uitgerekend de zoon van een politieagent, die ze zelf twee of drie maanden voordien gedood hebben, per se in hun rangen wou. Voorts blijkt uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf en de EUAA Country Guidance van april 2022) dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig.”

Verzoeker stelt hierbij dat niet hoeft te verbazen dat hij geen lessen kreeg. De taliban diende hem eerst te hersenspoelen en ze wisten bovendien nog niet of verzoeker te vertrouwen was. Verzoeker gaat echter voorbij aan de terechte vaststellingen van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken en initieel tijdens het persoonlijk onderhoud expliciet stelde dat hij een opleiding van de taliban kreeg, hetgeen diens latere verklaringen tegensprak daar verzoeker verklaarde geen enkele les reeds te hebben ontvangen. Het verweer van verzoeker kan aan het voorgaande geen afbreuk doen.

De Raad merkt voorts op dat verzoeker het motief van de bestreden beslissing omtrent diens gebrekkige verklaringen over zijn lotgenoten ongemoeid laat.

Verzoeker kan verder geen afbreuk doen aan de ongeloofwaardigheid van diens gedwongen rekrutering door te stellen dat er wel degelijk sprake is van gedwongen rekrutering. De landeninformatie die verzoeker neerlegt is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de analyse in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing stelt immers dat de taliban zeer uitzonderlijk gebruik maken van gedwongen rekrutering, maar dit niet hun normale werkwijze is, hetgeen niet wordt betwist door de neergelegde landeninformatie van verzoeker.

Het verdere verweer van verzoeker beperkt zich tot zuivere speculatie door te stellen dat het logisch is dat men de oudste zoon van een overheidsmedewerker rekruteert om deze dan te laten omkomen in een zelfmoordaanslag. Dit betreft een redenering die niet wordt gestaafd wordt door enige informatie en is bijgevolg niet bij machte om de analyse van de bestreden beslissing in deze te weerleggen.

Verzoeker stelt ook het volgende in verzoekschrift: “*Verder is het zo dat blijktbaar kort na de gedongen inlijving de familie zou beschouwd worden als niet Taliban gezind, hetgeen blijkt uit de dreigbrieven, waardoor andere dan gedwongen inlijving onwaarschijnlijk lijkt. Uit de bronnen door het CGVS zelf aanwezen blijkt de Taliban ernstig kan straffen wanneer haar wens niet gerespecteerd wordt en dat daarbij ook de familie kan getroffen worden*”. In zoverre de Raad hieruit kan afleiden dat verzoeker stelt dat diens gedwongen inlijving blijkt uit de dreigbrieven, dient er te worden opgemerkt dat de bewijswaarde van deze dreigbrieven uiterst gering is. Een document, om bewijswaarde te hebben, dient coherente en geloofwaardige verklaringen te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval. Daarenboven moet worden gesteld dat uit de COI Focus “*Afghanistan – Corruptie en documentenfraude*” van 14 januari 2021 van Cedoca blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt (Landeninformatie, stuk 7, nr. 2). Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat.

Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas te herstellen.

Voorts stelt verzoeker dat het niet evident is om personen te ronselen voor zelfmoordaanslagen, en de taliban zich daarom zou wenden tot personen die onder dwang werden gerekruteerd. Opnieuw is dit een verweer dat gebaseerd is op loutere speculatie, zonder enige feitelijke basis. Verzoeker vermeldt hierbij dat de bestreden beslissing zou stellen dat de taliban enkel loyale leden zouden inzetten voor zelfmoordaanslagen, maar dit motief valt niet terug te vinden in de bestreden beslissing.

Voorts merkt de bestreden beslissing terecht op dat het niet geloofwaardig is dat de familie van verzoeker verder geen problemen zou hebben gekend:

“Tot slot is het opvallend dat uw familie nog steeds in Watapur woont, zonder enige problemen (CGVS, p. 12). U verklaart louter dat de taliban twee keer naar u is komen vragen en dat uw moeder zei dat ze geen nieuws had (CGVS, p. 24). Gevraagd of één van uw ooms ooit problemen met de taliban hebben gehad, zegt u vaagweg dat een persoon andere mensen niet over zijn problemen vertelt (CGVS, p. 23). Dat uw familie ondanks uw verdwijning en ondanks de expliciete vermelding in één van de dreigbrieven die u neerlegt, nl. dat de familie van I., uw vader, achter de aanval van de overheid zat waardoor u bevrijd werd (zie vertaling documenten), schijnbaar zonder enige problemen in uw dorp verblijft is hoogst opmerkelijk en is een bijkomende indicatie voor de ongeloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.”

Verzoeker weerlegt deze vaststelling niet met de bewering dat zijn moeder hem niet zou inlichten over zulke problemen, ze zou hem immers niet ongerust willen maken. Dit betreft een blote bewering waarmee verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat zijn familie thans wel degelijk enige gevolgen zou hebben ondervonden vanwege de taliban.

Waar verzoeker verder stelt dat het mogelijk is dat de taliban een andere familie verantwoordelijk achtten voor de bevrijding van verzoeker, merkt de Raad opnieuw op dat dit zuivere speculatie is die bovendien klemt met de informatie in de dreigbrieven waarin de familie van verzoeker expliciet verantwoordelijk werd geacht voor de aanval van de overheid.

Tot slot oordeelde de bestreden beslissing terecht dat de door verzoeker neergelegde documenten diens ongeloofwaardige verklaringen niet kunnen remediëren:

“De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Uw taskara staft uw identiteit en herkomst, die niet onmiddellijk ter discussie staat. De werkbadges die u neerlegt betreffen kopieën waarvan de authenticiteit onmogelijk nagegaan kan worden. Op basis van de foto's van uw vader kan de identiteit van de afgebeelde persoon en de omstandigheden waarin deze foto's genomen werden onmogelijk nagegaan worden. De dreigbrieven werden reeds hierboven besproken en kunnen geenszins uw verklaringen staven. De brief van uw moeder betreft een handgeschreven document met een gesolliciteerd en subjectief karakter, waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. Het verzendingsbewijs toont louter aan dat u documenten uit Afghanistan ontving.”

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan de bovenstaande beoordeling door simpelweg te stellen dat het uitsluiten van elk bewijs van familieleden het te moeilijk maakt voor hem. De bestreden beslissing sluit niet op algemene wijze elk bewijs van familieleden uit, doch merkt terecht op dat de brief van de moeder van verzoeker een gesolliciteerd en subjectief karakter vertoont.

Waar verzoeker in aanvullende nota stelt dat de taliban nu op zoek zijn naar hem én diens broer merkt de Raad op dat er geen geloof kan worden gehecht aan diens beweerde vervolging. Dit bijkomende element dat voortvloeit uit verzoekers relaas is evenmin geloofwaardig.

2.4.2. In zoverre uit het verzoekschrift kan worden gedistilleerd dat verzoeker van mening is dat 'verwesterde Afghanen' of 'terugkeerders' een sociale groep vormen in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet oordeelt de Raad als volgt:

Artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet bepaalt dat “een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer :

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en

- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd;”.

Er dient te zijn voldaan aan beide voorwaarden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, punt 89).

Verwestering is geen aangeboren kenmerk, noch een kenmerk met gemeenschappelijke achtergrond dat niet kan worden gewijzigd. Evenmin is het een kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de verzoeker om internationale bescherming dermate fundamenteel is, dat niet mag worden geëist dat hij of zij dit opgeeft (eerste voorwaarde). Afghanen met een westerse levensstijl delen het kenmerk dat zij zich in het Westen anders gedragen dan van hen wordt verwacht in Afghanistan. Uit de rapporten die voorliggen, blijkt evenwel dat deze groep zeer divers is, zowel wat de achterliggende motieven en oorzaken van verwestering betreft als de mate waarin en intensiteit waarmee verwestering deel is gaan uitmaken van de persoonlijkheid als de manier waarop de verwestering zich manifesteert. Er kan ook niet worden gesteld dat ‘verwesterde Afghanen’ of ‘terugkeerders’ in Afghanistan een gemeenschappelijke identiteit hebben die in de directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd, nu al deze ‘verwesterde Afghanen’ en ‘terugkeerders’ hun eigenheid behouden (tweede voorwaarde). Afhankelijk van de mate waarin ze zijn ‘verwesterd’, zal een andere uitdrukking worden gegeven aan hun re-integratie in Afghanistan. Bovendien kan deze re-integratie afhankelijk zijn van hun sociale en familiale status, hun gender, hun opleidingsniveau en de al dan niet diverse of overheersende cultuur in Afghanistan. Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat ‘verwesterde Afghanen’ of terugkeerders niet kunnen worden aangemerkt als een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet, omdat niet is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden.

In de vervolgingsgronden is er echter ook sprake van ‘godsdienst’ en ‘politieke overtuiging’. Deze vervolgingsgronden handelen over kenmerken die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft. Zoals het Hof van Justitie heeft overwogen, omvat de bescherming die onder het Unierecht op basis van de vervolgingsgrond ‘godsdienstige overtuiging’ wordt geboden, slechts gedrag dat een verzoeker noodzakelijk voor zichzelf acht (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Het moet gaan om gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn godsdienstige identiteit te behouden. Ook voor het slagen van een verzoek op de vervolgingsgrond ‘politieke overtuiging’ is vereist dat het gedrag is gebaseerd op een politieke overtuiging en bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van de verzoeker mag worden verwacht dat hij dit opgeeft. Opdat de verwestering valt onder een van deze vervolgingsgronden is dus vereist dat de verzoeker zich de westerse waarden en normen daadwerkelijk heeft eigen gemaakt.

In casu besluit de Raad dat een louter ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij verzoeker aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

Daarnaast is het niet ondenkbaar dat een verzoeker die zich na terugkeer naar Afghanistan inspant om zich aan te passen toch een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegedicht, waardoor hij of zij toch een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling. In de “*Country Guidance Afghanistan*” van EUAA van april 2022 wordt immers aangegeven dat personen kunnen worden gezien als ‘verwesterd’, onder meer omwille van hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch worden beschouwd. Hiertoe behoren personen die naar Afghanistan terugkeren na een tijd in een ander land te hebben doorgebracht. Afghanen die worden beschouwd als verwesterd, kunnen een risico op vervolging lopen (p. 78, p. 80-81). Het gaat aldus om de situatie waarin een verzoeker aannemelijk moet maken dat hem of haar een religieuze of politieke overtuiging wordt toegedicht door een actor van vervolging omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 28 juni 2011, “*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*”, par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid ‘*to play the game*’.

Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, acht de Raad het van belang vooreerst zicht te krijgen op de huidige 'geldende normen' in de Afghaanse samenleving voor personen met verzoekers profiel en op het handhavingsbeleid ervan.

Ten eerste blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat de *de-factoregering* van de taliban de vorige grondwet van de Islamitische Republiek Afghanistan heeft opgeschort. Ook werd er een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De sharia laat verschillende interpretaties toe en kent verschillende stromingen. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). In de meest recente landeninformatie geeft EUAA aan dat het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, hoewel de *de-facto*-talibanregering reeds verschillende decreten en richtlijnen heeft uitgevaardigd, net als de provinciale *de-factoregeringen*. Bij de machtsovername heeft de *de-factoregering* de rechterlijke macht ontmanteld. Het systeem van rechtspreken dat de taliban voor de machtsovername in bepaalde landelijke gebieden hebben ingevoerd, trachten ze over te brengen naar de stedelijke centra. In dit systeem zijn vonnissen grotendeels gebaseerd op mondeling bewijs (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 29-31). Deze *de-factoregering* heeft opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht; een ministerie dat ook bestond toen de taliban van 1996 tot 2001 over Afghanistan heersten. Dit ministerie wordt heden geleid door sheikh Muhammad Khalid Hanafi, een religieuze geleerde. Hij zou zelf een minder conservatieve stroming binnen de taliban vertegenwoordigen, maar zijn *de-factoministerie* telt verschillende conservatieve geleerden die een strikte toepassing van de sharia wensen (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 30). Het MPVPV is gemandateerd om de interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven. Volgens UNAMA bestaat het mandaat uit "een mix van beleidsbepaling, advies, toezicht, klachtenbehandeling en handhavingsbevoegdheid over een reeks onderwerpen". Het officiële discours is dat de richtlijnen afkomstig uit dit *de-factoministerie* slechts aanbevelingen zijn, maar ze worden in vele gebieden daadwerkelijk gehandhaafd, waarbij ook geweld wordt gebruikt. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden en muziek heeft verstrengd. Op 15 juni 2022 had UNAMA weet van ten minste 30 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 41-42). Het MPVPV bestaat uit drie directoraten, waaronder "een afzonderlijk departement binnen Kaboel". Het eerste directoraat is verantwoordelijk voor het uitvoeren van hisbah (gemeenschapsmoraal) en heeft tien agenten (muhtasibeen) in elk politiedistrict. Het geeft advies aan personen bij controleposten, alsook bij ceremonies, winkels en andere openbare plaatsen. Het tweede directoraat waarborgt de veiligheid van voormalige tegenstanders van de taliban door hen kaarten uit te reiken zodat ze hun immuniteit kunnen aantonen. Het derde directoraat behandelt de klachten met betrekking tot wangedrag van de taliban. Het ministerie is ook opgedeeld in een civiele en een militaire afdeling waarbij de militaire afdeling de gevallen van wangedrag van personeelsleden behandelt. Echter blijkt uit de landeninformatie dat dit *de-factoministerie* in bepaalde provincies onderbemand is, waardoor het nog niet volledig operationeel is. Het is onduidelijk over welke provincies het gaat, maar in steden is dit *de-factoministerie* beter georganiseerd. In verschillende gebieden bemoeien talibancommandanten en andere functionarissen zich aldus met "gedrags- en kledingkwesties" (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 30 en EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 41).

Ten tweede blijkt uit de informatie waarnaar de EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022 verwijst dat een systeem gelijkaardig aan het MPVPV reeds sinds 2016-2017 werd ingevoerd door de taliban in de landelijke gebieden die ze volledig onder hun controle hadden. De toepassing van "*amr bilmaruf*" ('deugdzaamheidsbevordering') verschilde vóór de machtsovername door de taliban van district tot district daar officiële beleidslijnen of precieze richtlijnen ontbraken. Het ontbreken van een samenhangend beleid en richtlijnen voor de hele beweging betekende dat het lot van overtreders plaatselijk werd bepaald door "*amr bil-maruf*" of rechtstreeks door plaatselijke commandanten, in samenwerking met de plaatselijke geestelijken en in overeenstemming met de plaatselijke gevoeligheden. Weliswaar waren bepaalde talibancommandanten tolerant ten aanzien van bepaalde gedragingen en activiteiten zoals het niet hebben van een baard, het luisteren naar muziek, het schoollopen van meisjes, enzovoort daar ze de bevolking voor zich trachtten te winnen (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate* van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 30). Echter waren er ook berichten die wezen op een tendens om geleidelijk aan een strenger beleid te voeren naarmate de taliban meer invloed kregen in een gebied (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.).

Heden bestaan er nog steeds lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *Afghanistan targeting of individuals* p. 45-48). In de landeninformatie wordt aangegeven dat zuidelijk Afghanistan een gebied is waar de sociale normen de afgelopen 20 jaar minder zijn veranderd, in tegenstelling tot delen van oostelijk, zuidoostelijk, centraal en noordelijk Afghanistan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 42 en 46). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de-factoministerie* in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het defactoministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*, van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation augustus 2022*, p. 30).

Ten derde blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat burgers zich vrij kunnen verplaatsen daar de *de-facto*-talibanautoriteiten weinig 'directe beperkingen' hebben opgelegd, maar dat het gevaarlijk kan zijn vanwege opdringerige controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders op te sporen en vanwege de handhaving van de talibancodes. Deze controleposten bevinden zich hoofdzakelijk in en rond Afghaanse steden, maar komen bijzonder weinig voor op plaatsen die ver van steden zijn verwijderd. In juli 2022 werd opgemerkt dat in de Panjshirvallei alsook nabij de Afghaans-Iraanse grens meer checkpoints worden opgericht. Via deze checkpoints speuren de taliban naar voormalige medewerkers van het Afghaans leger en politie. Zij beschikken over lijsten met namen en foto's van voormalige medewerkers (EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan augustus 2022*, p. 68 en p. 70). Nadat een aantal schietpartijen zich aan de controleposten hebben voorgedaan, hebben de *de facto*-talibanautoriteiten opgeroepen om meer 'professionals' in dienst te nemen en werd ook een speciale eenheid opgericht om toezicht te houden op de controleposten (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 32).

Ten vierde blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten bestaat over Afghanen die Afghanistan hebben verlaten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Echter heeft de *de-facto*-talibanregering wel voorrang gegeven aan paspoorten voor arbeiders die in het buitenland werken, wat erop wijst dat zij het economische aspect begrijpt, hoewel zij zich ook bewust is van het feit dat velen in het buitenland het niet met haar eens zijn. Verder wordt er een onderscheid gemaakt tussen de mannen van Pashtu-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken, wat een oude traditie is, en de mannen die naar Europa en de Verenigde Staten zijn vertrokken, wat wordt beschouwd als 'verkeerd' en 'verdacht' (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 50-51). Evenwel hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. In maart 2022 hebben de taliban een 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgericht. Deze commissie is in mei 2022 van start gegaan en mag onder meer informatie verzamelen over personen die uit Afghanistan zijn vertrokken (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 50-51). Volgens de terugkeercommissie zijn 150 voormalige regeringsfunctionarissen en politieke figuren teruggekeerd. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 53-54). De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd. Er wordt melding gemaakt van vluchten uit Turkije met passagiers uit het Westen die banden hadden met Afghanistan. Het lijkt erop dat ze voor een kort verblijf zijn teruggekeerd (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55). Het is wel zo dat de infrastructuur van de *de-facto* talibanregering uiterst zwak is, en de taliban niet in staat worden geacht om de terugkeerders op te sporen en te controleren. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders echter weten wie is teruggekeerd. Die informatie zal de talibanregering in Kaboel echter hoogstwaarschijnlijk niet bereiken (voetnoot 514: *Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 38 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55). In hetzelfde rapport van Denmark, DIS, Afghanistan wordt daarentegen wel aangegeven dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in de steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betreffende lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtu-gebieden.

Hun inlichtingennetwerken zijn minder ontwikkeld in andere delen van het land waar ze voor de machtsovername weinig of niet aanwezig waren. Vandaar ook dat ze in grotere steden controleposten installeren waar ze de inhoud van telefoons bekijken (*Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (*EUAA Afghanistan targeting of individuals*, p. 55).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Een bron oordeelde dat de berichten die men op sociale media platforms schrijft en deelt waarschijnlijk geen gevolgen zullen hebben, tenzij deze berichten aanleiding geven tot de dood of arrestatie van een persoon. Evenwel hebben internationale media bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media (*Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23-24 in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*). Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban.

De Raad is zich ervan bewust dat de drie recente rapporten van EUAA van augustus 2022 erkennen dat sinds de machtsovername door de taliban er verschillende uitdagingen bestaan bij het verzamelen van informatie over Afghanistan. De rapporten wijzen op een verminderde en beperkte mediadekking, de sluiting van lokale mediakanalen en gevluchte journalisten, politieke inmenging van de taliban in het werk van journalisten, bedreigingen van en geweld tegen verslaggevers en mediakanalen en moeilijkheden om de betrouwbaarheid van bronnen of informatie te verifiëren en te bevestigen, vooral met betrekking tot sociale media.

Ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, blijkt uit objectieve landeninformatie niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat Afghanen die terugkeren uit Europa, louter omwille van hun verblijf in Europa, het risico lopen dat is vereist om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging als ze bij hun terugkeer naar Afghanistan het 'spel' kunnen spelen en zich alsoo aan de regels van de taliban en lokale gebruiken houden waardoor ze de aandacht van de taliban kunnen vermijden (cf. EHRM 28 juni 2011, *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*, par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid 'to play the game').

Uit objectieve landeninformatie blijkt aldus niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Immers, niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal worden beschouwd als verwesterd. Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door verzoeker te worden aangereikt.

Voorts blijkt uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier momenteel niet dat voor alle Afghanen aan wie een verwestering wordt toegeschreven, een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Bij de beoordeling of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees vervolging is nog steeds een individueel onderzoek vereist waarbij ook rekening moet worden gehouden met verschillende risicobepalende factoren zoals het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon, enzovoort. Aldus kan de Raad de richtlijnen van EUAA bijtreden (*EUAA Country Guidance Afghanistan* april 2022, p. 81).

Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij weliswaar met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit Europa betreft, blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. In de EUAA "*Country Guidance Afghanistan*" van april 2022 wordt verwezen naar de EASO COI query 'Afghan nationals perceived as 'Westernised' van 2 september 2020.

Ook uit deze query, die weliswaar dateert van voor de val van de Afgaanse regering, blijkt dat niet elke Afghaan die terugkeert naar Afghanistan hetzelfde risico loopt om als verwesterd te worden beschouwd. Dit is afhankelijk van de individuele elementen (p. 4).

Uit het voorgaande kan worden besloten dat een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk blijft. Een persoonlijk risico voor verzoeker om te worden beschouwd als verwesterd en om deze reden in Afghanistan te worden vervolgd, moet *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Dit neemt niet weg dat beschermingsverzoeken van Afghanen die terugkeren uit het Westen met de nodige voorzichtigheid moeten worden beoordeeld, te meer nu de perceptie en potentiële behandeling van zij die Afghanistan hebben verlaten onduidelijk zijn (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, april 2022, p. 49). De meest recente landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht, laat niet toe anders te oordelen.

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten de individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

In zijn verzoekschrift en aanvullende nota citeert verzoeker uit algemene landeninformatie en koppelt hij hieraan een vrees omwille van zijn “*verwestering*” en zijn “*terugkeer uit Europa*”. Verzoeker stelt dat hij als minderjarige naar Europa is vertrokken en in België school heeft gelopen. Verzoeker werd aldus ‘ondergedompeld’ in Westerse waarden. Daarbij blijkt onder meer uit het persoonlijk onderhoud dat verzoeker de Nederlandse taal in een zekere mate beheerst. Verder heeft verzoeker in de horeca gewerkt, slaagde voor het theoretisch examen rijbewijs B en kreeg thans een vast arbeidscontract aangeboden.

Uit de voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België haar waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker volgens zijn verklaringen in augustus 2018 uit Afghanistan zou zijn vertrokken en anderhalf jaar in Turkije en daarna in Europa heeft verbleven, waarbij slechts zekerheid bestaat over de datum van verzoekers verzoek om internationale bescherming in België op 9 september 2020. De Raad stelt echter vast dat verzoeker zich geenszins vestigde in een der landen waar hij doorreisde, waardoor bezwaarlijk kan worden voorgehouden dat hij zich aldaar werkelijk kon integreren en zich Westerse waarden eigen kon maken. Verzoeker bleef dan twee jaar in België waar hij zich, zoals wordt aangetoond door de door verzoeker neergelegde stukken, stappen ondernam om zich te integreren. De Raad erkent het reeds afgelegde integratietraject van verzoeker doch kan hieruit niet afleiden dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker nog steeds Pashtou spreekt, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 1). Uit het verzoekschrift blijkt ook dat verzoekers resterende gezinsleden nog steeds in Afghanistan wonen. De Raad stelt verder vast dat verzoeker reeds 14 jaar doorbracht in Afghanistan, het merendeel van zijn leven. Het feit dat verzoeker hier arbeid heeft verricht is evenmin een element dat van zulke aard is dat het doet besluiten dat verzoeker niet langer zou kunnen aarden in Afghanistan. Verzoekers verwijzingen naar de werkzaamheden van zijn vader zijn niet dienstig daar er geen geloof aan diens verklaringen hieromtrent wordt gehecht.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.5.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

2.5.2. Artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie (hierna: het HvJ) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet moet immers samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt:

“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

- a) de Staat;*
- b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;*
- c) niet-overheidsactoren (...).”*

Zo verduidelijkte het HvJ in zijn rechtspraak dat de ernstige schade bedoeld in artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) “*moet voortvloeien uit de gedragingen van derden*”, *in casu* de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj*, C-542/13, pt. 35).

Verder is het van belang te wijzen op de rechtspraak van het HvJ met betrekking tot het ontbreken van adequate gezondheidszorg in het land van herkomst.

In het arrest “*M'Bodj*” stelde het HvJ: “*In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj*, C-542/13, pt. 36, 40, eigen onderlijning; zie ook HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51; 57-58).*

Uit het geheel van de rechtspraak van het HvJ volgt aldus de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico op onmenselijke behandeling dat specifiek, dit is individueel, van aard is. De verzoeker moet aannemelijk maken dat hij een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen niet *ipso facto* kan blijken uit een algemene situatie (zie in deze zin HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Verder stelt de rechtspraak van het HvJ zeer helder dat een verzoeker tevens moet aantonen dat hij opzettelijk, dit is op intentionele en gerichte wijze, zal worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling.

Tot slot kan subsidiaire bescherming enkel worden verleend wanneer er een actor wordt geïdentificeerd die verantwoordelijk is voor een onmenselijke behandeling waaraan een verzoeker persoonlijk het risico loopt te worden blootgesteld. Daarbij moet blijken dat dit risico wordt veroorzaakt door gedragingen die direct of indirect, maar steeds intentioneel, kunnen worden toegeschreven aan die actor.

Samenvattend kan worden besloten dat, in het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, een onmenselijke behandeling aldus moet worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker (EASO *Judicial Analysis: Qualification for international protection (directive 2011/95/EU)*, december 2016, p. 109).

Naar analogie met de rechtspraak van het HvJ, meent de Raad dan ook dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA *Country Guidance Afghanistan* van april 2022 waarin wordt gesteld dat het algemene gebrek aan gezondheidszorg, onderwijs of andere socio-economische omstandigheden (zoals moeilijkheden om in levensonderhoud te voorzien of in huisvesting) niet vallen binnen het toepassingsgebied van artikel 15, b, van de Richtlijn 2011/95/EU, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor, bv. wanneer er sprake is van een intentionele weigering van adequate gezondheidszorg aan een verzoeker (p. 32 en 115).

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM.

De rechtspraak van het EHRM maakt evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die worden veroorzaakt door (i) objectieve factoren, enerzijds, dan wel (ii) actoren, anderzijds.

Indien precaire leefomstandigheden eerder worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bv. een medische aandoening of droogte), dan hanteert het EHRM een hoge drempel. Het EHRM oordeelt in zulke gevallen dat enkel *“in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”*, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (zie bv. EHRM 27 mei 2008 (GK), nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, § 42-45 waar het EHRM oordeelde dat het risico niet voortvloeide uit een opzettelijk handelen of nalaten door actoren, maar wel uit een natuurlijke ziekte en het gebrek aan adequate zorgen in het land van herkomst: *“the alleged future harm would emanate not from the intentional acts or omissions of public authorities or non-State bodies, but instead from a naturally occurring illness and the lack of sufficient resources to deal with it in the receiving country”*).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het HvJ, niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, daar de schade in deze omstandigheden niet voortvloeit uit een gedraging, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van een actor.

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of nalaten van actoren, dan kan een schending van artikel 3 van het EVRM enkel worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat een verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Zulke situatie werd door het EHRM tot nu toe slechts tweemaal vastgesteld, met name in de zaak *“M.S.S.”* en in de zaak *“Sufi en Elmi”* (EHRM 21 januari 2011 (GK), nr. 30696/09, *M.S.S./België en Griekenland*, § 249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi/Verenigd Koninkrijk*, § 278-283). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijk karakter van deze rechtspraak.

Zo benadrukt het EHRM dat in de zaak *“M.S.S.”* volgende elementen doorslaggevend waren: (i) de status van de betrokken verzoeker als lid van een kwetsbare groep met nood aan bijzondere bescherming, *in casu* de groep van asielzoekers; (ii) de positieve verplichtingen voortvloeiend uit de EU-wetgeving, met name wat opvang in een EU-lidstaat betreft, ten aanzien van deze groep; en (iii) de onverschilligheid en nalatigheid van de EU-lidstaat om aan te voldoen deze EU-verplichtingen, waardoor de betrokken asielzoeker terechtkomt in een situatie van extreme armoede.

Dat het EHRM deze benadering uit de zaak *“M.S.S.”* vervolgens eveneens toepaste op de zaak *“Sufi en Elmi”*, bij de beoordeling van een intern vestigingsalternatief, is volgens het EHRM enkel te wijten aan de uitzonderlijke en extreme omstandigheden in de vluchtelingen- en IDP-kampen in Zuid- en Centraal-

Somalië waar duidelijk en uitgebreid bewijs aantoonde dat de humanitaire crisis overwegend ('predominantly') was te wijten aan directe en indirecte handelingen van alle partijen in het Somalische conflict die gebruik hadden gemaakt van willekeurige oorlogsmethoden en de toegang van internationale hulporganisaties hadden geweigerd (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 90-91).

De Raad stelt vast dat Afghanistan zich, net vóór de machtsovername door de taliban, reeds bevond in een precare socio-economische situatie als gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, aanhoudende en ernstige droogteperioden, beperkte buitenlandse handel, de socio-economische gevolgen van de COVID-19-pandemie en de onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict.

Het EHRM oordeelde op 29 januari 2013 met betrekking tot de algemene socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dat de toenmalige situatie, die weliswaar zeer ernstig was wegens het aanhoudende conflict, niet vergelijkbaar was met die in Zuid- en Centraal-Somalië. Zo stipte het EHRM aan dat Afghanistan wél een functionerende centrale regering had en dat nog steeds een functionerende infrastructuur aanwezig was, anders dan in Somalië dat sinds 1991 geen functionerende centrale regering meer heeft. Verder bleek dat Afghanistan, en in het bijzonder Kaboel waarheen de verzoeker zou worden teruggestuurd, onder controle van de regering stond, in tegenstelling tot het grootste deel van Zuid- en Centraal-Somalië, dat sinds 2008 onder controle staat van islamitische opstandelingen. Tevens benadrukt het EHRM dat er in Afghanistan een aanzienlijke aanwezigheid was van internationale hulporganisaties, in tegenstelling tot in Somalië, waar internationale hulporganisaties de toestemming werd geweigerd om in meerdere gebieden actief te zijn. Ten slotte oordeelde het EHRM dat, hoewel de moeilijkheden en tekortkomingen in de voorzieningen voor personen met een handicap in Afghanistan niet konden worden onderschat, evenmin kon worden gezegd dat die problemen het gevolg waren van een opzettelijk handelen of nalaten van de Afghaanse autoriteiten.

Het EHRM was dan ook van oordeel dat in die omstandigheden de problemen waarmee de betrokken verzoeker zou worden geconfronteerd bij terugkeer grotendeels het gevolg zouden zijn van ontoereikende sociale voorzieningen door een gebrek aan middelen. Aldus werd gekozen voor de benadering van het HvJ in de zaak "*N. tegen het Verenigd Koninkrijk*", wat inhoudt dat van een schending van artikel 3 van het EVRM enkel sprake is "*in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn*" (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. tegen Verenigd Koninkrijk*).

Dat de socio-economische situatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 nog verder is verslechterd, wordt niet betwist. Zo blijkt uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen zijn verarmd. Het gemiddelde inkomen is met een derde gedaald, de tewerkstellingsgraad is gedaald en een groot deel van de bevolking bevindt zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt het risico om in zulke situatie terecht te komen. Het Wereldvoedselprogramma meldde op 20 mei 2022 dat ongeveer 19,7 miljoen personen – bijna de helft van de Afghaanse bevolking – extreme voedselonzekerheid kennen. Daarvan bevinden ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een noodsituatie en 20 000 personen in een catastrofale situatie. UNOCHA geeft aan dat 55% van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft, waarvan 9,3 miljoen personen in extreme nood zijn. Het aantal mensen dat het risico loopt op acute voedselonzekerheid wordt verwacht te stijgen tot 22,8 miljoen, meer dan de helft van de Afghaanse bevolking.

De kernvraag is of de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Na een zorgvuldige lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet worden vastgesteld dat een specifieke actor overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk is voor de humanitaire omstandigheden in Afghanistan, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

Uit de beschikbare landeninformatie volgt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, waaronder een reeds bestaande precaire economische situatie, milieuomstandigheden zoals natuurrampen en een terugkerende droogte die in combinatie met het gewapend conflict en aanhoudend geweld nefast is voor de voedselzekerheid, alsook de specifieke economische gevolgen van de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet wordt erkend als een legitieme Afghaanse overheid.

Voor de machtsovername door de taliban was Afghanistan reeds sterk afhankelijk van buitenlandse hulp. Hiermee werd 75% van alle overheidsuitgaven gefinancierd doch slechts weinig verwezenlijkt. Integendeel, hulpverzadiging en overbesteding droegen bij tot wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie alsook op investeringen in de privésector. Dit was één van de oorzaken waarom de privésector in Afghanistan onderontwikkeld bleef, naast het gewapend conflict.

De machtsovername door de taliban heeft geleid tot een plotse (tijdelijke) onderbreking van deze internationale kapitaalinstroom en van financiële en economische hulp alsook tot een ernstige verstoring van het goederen- en dienstenverkeer, onder meer omwille van de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran. De enige humanitaire hulp die bleef voortlopen, hoewel in beperkte mate, gebeurde grotendeels via NGO's en IGO's.

Sinds september 2021 is de Afghaanse economie, die zo afhankelijk is van buitenlandse hulp, in vrije val, wat heeft geleid tot een ineenstorting van de openbare dienstverlening en het Afghaanse bancaire systeem.

Deels omwille van reeds bestaande internationale sancties opgelegd door de Verenigde Naties en de Verenigde Staten ten aanzien van individuen die behoren tot de taliban, deels omwille van economische acties ondernomen door de internationale gemeenschap, werden de Afghaanse buitenlandse geldreserves na de machtsovername bevroren. De overdracht van middelen en hulp verschuldigd door de Wereldbank, het International Monetair fonds en andere internationale donoren werd tevens nagenoeg onmiddellijk opgeschort. Voorts beslisten regeringen en internationale financiële instellingen om niet langer rechtstreeks zaken te doen met de Afghaanse Centrale Bank. Dit veroorzaakte een liquiditeitscrisis. Afghaanse banken beperkten vervolgens de mogelijkheid om geld over te schrijven of op te nemen. Dit verhinderde bedrijven om betalingen uit te voeren of te ontvangen, toegang te krijgen tot hun kapitaal of de salarissen van hun werknemers te betalen. Ook de uitbetaling van lonen aan ambtenaren werd hierdoor bemoeilijkt. Het zorgde tevens voor een terugval en disrupties in buitenlandse handel alsook importrestricties. Internationale organisaties of non-gouvernementele organisaties, werkzaam in ontwikkelingshulp, werden verhinderd om de salarissen van hun medewerkers te betalen. Huishoudens konden geen buitenlandse geldoverdrachten meer ontvangen of toegang krijgen tot hun spaargeld. Overheidssectoren zoals onderwijs en gezondheidzorg konden niet meer naar behoren functioneren.

In november 2021 werd het gebruik van buitenlands geld in Afghanistan verboden door de *de-facto* overheid en werd van de bevolking geëist om enkel Afghanis te gebruiken voor hun financiële transacties. Wegens de moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, heeft het informele hawala-systeem voor geldovermakingen aan belang gewonnen. De beperking op het overmaken van geld naar en binnen Afghanistan is momenteel ook een van de belangrijkste belemmeringen voor internationale organisaties die in het land ontwikkelingshulp willen verlenen. Ook zij moeten steeds meer gebruik maken van het hawala-systeem. Het hawala-systeem heeft echter ook te lijden onder de financiële crisis in het land, omdat hawala-verstrekkers hun diensten niet meer kunnen aanbieden, of althans niet meer in dezelfde mate als voorheen, als gevolg van de algemene liquiditeitscrisis en de beperkingen in het banksysteem.

De ineenstorting van het bankwezen en het monetaire stelsel alsook het tekort aan cash leidde tot een devaluatie van de Afghaanse munt, een versnelde inflatie door hoge prijzen voor levensmiddelen, het verlies van bijna vijfhonderdduizend banen en een algemene inkrimping van de Afghaanse economie. Het bruto binnenlands product van Afghanistan kromp met ongeveer 20-30% nadat de taliban aan de macht kwamen.

Bovendien had en heeft de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang voor vrouwen tot de arbeidsmarkt een impact op de Afghaanse economie. Tevens zijn tal van privé-initiatieven, geleid door en gericht tot vrouwen, gedwongen stopgezet.

Tezelfdertijd lijdt Afghanistan momenteel onder de gevolgen van de ergste droogte in 27 jaar. Dit heeft geleid tot de slechtste oogst in 35 jaar en een tekort dat wordt geschat op maximaal 3 miljoen ton tarwe. Om tekorten in de oogst te compenseren was er reeds een beleid om landbouwproducten in te voeren, zoals tarwe, maar dit wordt in gevaar gebracht door de liquiditeitsproblemen van de *de facto* Afghaanse overheid. Daarbij kwam ook nog eens de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel.

Resolutie 2651 werd in december 2021 aangenomen door de VN Veiligheidsraad, waardoor het sanctieregime werd aangepast en humanitaire bijstand, financiële transacties en de levering van goederen en diensten nodig voor deze bijstand werden vrijgesteld. In januari 2022 lanceerde de VN een oproep om 5 miljard dollar aan noodhulp. Eveneens in januari 2022 hebben de Verenigde Staten 308 miljoen dollar toegezegd. In februari 2022 verklaarde de regering van de Verenigde Staten dan weer van plan te zijn de helft van de 7 miljard dollar aan bevroren tegoeden in een hulpfonds te storten en de andere helft aan de families van de slachtoffers van de aanslagen van 11 september 2001 te geven. Ook in februari 2022 besloten de Verenigde Staten om de sancties die hadden geleid tot de ineenstorting van de Afghaanse economie sinds de overname door de taliban te versoepelen. In maart 2022 ontving de Afghaanse centrale bank zo'n 32 miljoen dollar in contante hulp van de Verenigde Staten.

Het voorgaande neemt niet weg dat humanitaire organisaties worden geconfronteerd met tal van moeilijkheden en belemmeringen om de noodzakelijke humanitaire hulp te bieden. Ze kennen ernstige operationele uitdagingen door onzekere geldstromen als gevolg van terughoudendheid bij banken en een overmatige naleving van de internationale sancties tegen de taliban uit vrees om overtredingen tegen de sancties te begaan. Ook bedrijven krijgen om deze reden te maken met ernstige beperkingen in hun operationele capaciteit.

In juni 2022 werden de provincies Paktia en Khost getroffen door een aardbeving waarbij meer dan duizend doden vielen en meer dan zesduizend gewonden. Daarop vroegen de taliban om internationale bijstand.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is en de door de taliban aangestelde functionarissen ervaring missen in het bankwezen en financiële zaken, blijkt uit de beschikbare landeninformatie niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren.

Het is weliswaar zo dat de Verenigde Naties tussen 19 augustus en 31 december 2021 196 incidenten hebben gedocumenteerd die betrekking hadden op hun werkzaamheden, in de eerste plaats op hun personeel, waaronder 111 gevallen van intimidatie, 39 met criminaliteit verband houdende incidenten, 10 arrestaties en 30 incidenten waarbij gebouwen, kantoren en eigendommen van de Verenigde Naties werden gevisieerd. Het totaal is een aanzienlijke stijging ten opzichte van de 34 incidenten die in dezelfde periode in 2020 werden geregistreerd. Terzelfdertijd hebben de agentschappen van de Verenigde Naties hun operaties in het hele land voortgezet, waarbij alle belangrijke en enkele minder belangrijke routes werden gecontroleerd en ontruimd voor gebruik (UN Security Council, *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security, Report of the Secretary-General, A/76/667 – S/2022/64*, p. 5).

In september 2021 en in februari 2022 herhaalden de *de-facto*-overheden hun belofte om de veiligheid van humanitair personeel en hun bewegingsvrijheid te garanderen.

In maart 2022 gaf UNOCHA aan dat door de drastische afname van het willekeurig geweld veel belemmeringen voor humanitair personeel wegvielen om te reizen naar moeilijk bereikbare gebieden in vergelijking met daarvoor. UNOCHA gaf evenwel ook aan te worden geconfronteerd met interferenties van lokale overheden in hun werkprocessen, bv. in de voedselbedeling. Er wordt gemeld dat in 57% van de districten humanitair personeel te maken kreeg met geweld of bedreigingen. In de periode van 1 januari 2022 tot 30 april 2022 rapporteerde UNOCHA een totaal van 134 incidenten van geweld tegen humanitair personeel, goederen en gebouwen, waarvan 70 werden gepleegd door gewapende criminele groeperingen en 57 door de taliban en 3 door ISKP. In latere maanden zijn er nog meldingen geweest van zulke incidenten (EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022, p. 178).

Hoewel deze incidenten van geweld tegen humanitair personeel zorgwekkend zijn en in het oog moeten worden gehouden, kan in deze stand van zaken niet worden gesteld dat humanitair personeel op een systematische wijze wordt gevisieerd of op systematische wijze wordt verhinderd in het uitoefenen van zijn werkzaamheden.

In maart 2022 noteerde de Wereldbank dat doorlopende humanitaire bijstand had bijgedragen tot een zekere economische stabilisatie, met een licht verbeterde wisselkoers, een meer stabiele inflatie en een lichte stijging in tewerkstelling alsook in lonen. Niettemin zou het minstens nog tot 2031 duren voordat het Afghaanse BNP terugkeert tot het niveau van 2020. Volgens de Wereldbank vereist dit onder meer het versoepelen van beperkingen in de financiële sector, een groeiend politiek vertrouwen in de talibanregering, toegenomen investeringen in de privésector, meer mogelijkheden voor vrouwen om deel te nemen aan de economie en een stabiele veiligheidssituatie.

Na een zorgvuldige analyse van het geheel van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is. Dit is een standpunt dat tevens wordt gevolgd door andere rechtscolleges in de Europese Unie (zie bv. Oberverwaltungsgericht Hamburg, 23 februari 2022 – 1 Bf 282/20.A), minstens is de Raad geen andersluidende rechtspraak bekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt immers dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren. Daarnaast zijn er de economische gevolgen veroorzaakt door een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Tenslotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie, waarbij wordt vastgesteld dat de door verzoeker neergelegde informatie grotendeels dezelfde en in eenzelfde lijn ligt als deze waarop de bovenstaande analyse is gebaseerd, dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat *in casu* geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat in wezen slechts tot een tegengestelde conclusie komt op dit punt, kan niet worden bijgetreden.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Dit neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.5.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat personen zonder onderscheid raakt, met name zonder specifiek te worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de informatie uit het rechtsplegingsdossier, blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Sinds het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban is er een sterke afname van het conflictgerelateerd geweld en een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername door de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's alle met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige Afghan National Defense and Security Forces alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk zijn gericht tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan worden opgemerkt dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

De Raad beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Indien er actueel situaties zouden zijn van die aard dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de

Vreemdelingenwet, zoals situaties van *open combat* of van hevige of voortdurende gevechten, zou er informatie of zouden er minstens indicaties zijn in die richting.

Bovenal, indien deze uitzonderlijke situatie wordt aangevoerd, ontslaat dit verzoeker niet van de noodzaak om thans concrete elementen aan te brengen in dit verband, bijvoorbeeld met betrekking tot zijn regio van herkomst, *in casu* de provincie Kunar.

Verzoeker verwijst naar het verleden, naar het conflict tussen de taliban en de toenmalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen. Deze situatie bestaat niet langer, omdat enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict zijn verdwenen. De Raad merkt verder op dat de door verzoeker aangehaalde landeninformatie eenzelfde is en in dezelfde lijn ligt als de landeninformatie waarop de voorgaande analyse van de veiligheidssituatie is gebaseerd.

Voor zover verzoeker zich, teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, geeft de mate van willekeurig geweld in de provincie Kunar, zoals deze blijkt uit de beschikbare landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidsincidenten tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 (ACLEDA)*" van 7 september 2022 (p. 9-10), evenmin aanleiding tot een reëel risico zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt in verzoekschrift en aanvullende nota actuele informatie aan met betrekking tot de veiligheidssituatie, doch deze is niet bij machte om de bovenstaande vaststellingen omtrent de veiligheidssituatie om te buigen. Deze informatie ligt immers in eenzelfde lijn als de informatie waarop de bovenstaande analyse is gebaseerd.

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Afghanistan.

Gelet op het voormelde toont hij niet aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP